

HÃY ĐI, NÓI

...làm chứng, và cô em gái ở đằng sau đó, tôi nghĩ nó diễn tả bài hát đó:

Ồ, tình thương yêu của Đức Chúa Trời, tình anh
phú cường biết bao!
Không thể dò được mạnh mẽ làm sao!

Quả là một ngày tuyệt vời dành cho chúng ta! Chúng ta hãy cứ yên lặng, với đầu cúi xuống giờ này, hát bài đó cho Chúa ngay trước khi cầu nguyện. Chỉ cần, Teddy, nếu anh sẵn lòng, cho chúng tôi chút nhạc đệm. Và chúng ta cứ hát nó...với đầu chúng ta cúi xuống, mắt chúng ta nhắm lại, ngay trước lời cầu nguyện.

Ồ, tình thương yêu của Đức Chúa Trời, tình anh
phú cường biết bao!
Không thể dò được và mạnh mẽ làm sao!
Nó sẽ mãi mãi...[Băng trống—Bt.]

² Nếu mực, tất cả nước trở thành mực, và cả bầu trời được tạo thành giấy để ghi chép, và mỗi thân cây trên địa cầu biến thành bút lông, và mỗi người làm việc ghi chép, vẫn không thể bày tỏ được tình yêu thương của Đức Chúa Trời cho dòng dõi sa ngã của A-đam. Chúng con cảm ơn Ngài, Cha ôi, vì Huyết quý giá đó của Chúa Jêsus, vì buổi sáng đáng ghi nhớ đó của sự sống lại, và vì tình yêu thương cứu chuộc của Ngài đã đổ ra trong những tấm lòng của chúng con hôm nay, bởi Đức Thánh Linh. Mang chúng con vào trong sự thông công với Ngài, Đấng Thiêng Liêng, Đấng Sáng Tạo. Mang chúng con vào tình huynh đệ, trên địa cầu, mà chưa bao giờ vượt qua được. Không nơi chốn nào, không lời thề nguyện nào, có thể không bao giờ, không bao giờ từng so sánh được với tình huynh đệ của những người nam và những người nữ được tái sinh. Và sẽ mãi mãi là bài hát của những vị thánh và các thiên sứ!

³ Hôm nay chúng con cầu xin để Ngài sẽ ban phước tất cả những gì mà chúng con thực hiện trong việc cố gắng diễn đạt,

sự biết ơn của—của chúng con ở trong lòng của chúng con với Ngài, vì những gì mà Ngài đã làm cho chúng con. Và biết rằng không chỉ những tấm lòng của các môn đồ được sung sướng vào sáng hôm đó, Ma-ri và Ma-ri Ma-đơ-len, nhưng chúng con cũng, là những môn đồ của Ngài hôm nay, lòng của chúng con cảm thấy hạnh phúc trong thì giờ mà chúng con tìm thấy Ngài không chết, nhưng đang sống. Cầu xin Ngài cứ còn sống mãi trong lòng của chúng con, ở giữa vòng chúng con. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Chưa bao giờ có thể có bất kỳ người nào diễn đạt được sự sống lại!

⁴ Bây giờ, vào buổi sáng phục sinh này, đó là một thì giờ rất tuyệt diệu cho những biến cố nhỏ xảy ra trong hội thánh bây giờ, đó là, những người mẹ dâng những con trẻ của họ. Đó là điều gì đó mới mẻ, điều gì đó được thêm vào trong ngôi nhà của họ. Ôn phước mới mẻ nào đó đã đến với họ. Và họ muốn, dâng lại, dâng nó cho Đức Chúa Trời.

⁵ Và rồi sau sứ điệp buổi—buổi sáng, chúng ta sẽ có cầu nguyện cho những người đau, hầu cho anh em sẽ được sống lại từ bệnh tật của anh em, trong sức khỏe mới. Rồi ngay sau đó, với những người mà chưa được báp-têm, chúng ta sẽ có sự sống lại của điều đó; được chôn ở trong nước, để được sống lại với sự mới mẻ của đời sống. Đó là sự sống lại cùng với nhau sáng nay, sự sống lại! Tấm lòng của chúng ta hạnh phúc và nhẹ nhàng, khi chúng ta hát những bài hát và lắng nghe những lời làm chứng của những người khác, trong buổi sáng phục sinh kỳ diệu này. Và chúng ta nhìn bên ngoài và chúng ta thấy Đức Chúa Trời vui mừng về điều đó, cây cối đang sống lại.

⁶ Cách đây một thời gian, ở dưới Kentucky, Ông Wood và tôi đang đi săn sóc nhám, và chúng tôi đi qua đến chỗ của một người. Người đó có lẽ đang ngồi có mặt ngay bây giờ, theo như tôi biết. Và ông ta được cho là người vô thần. Và Anh Wood hỏi ông, nói, “Tôi có thể săn sóc chỗ của ông không?”

Ông ta nói, “Được, Wood, anh có thể săn sóc. Cứ trở lại.”

Anh ấy bảo, “À, tôi có mang theo, mục sư của tôi.”

7 Ông ta bảo, “Wood, anh không có ý bảo tôi rằng anh đã quá thấp kém đến nỗi anh phải mang theo một thầy giảng với anh mọi lúc!”

8 Và vì vậy anh đã gọi tôi đến để—để giới thiệu tôi. Và anh chàng ấy bảo ông ta là một kiểu người cứng cõi. Anh đã được những người khác kể, rằng, nhưng ông đã không thể thấy bất kỳ điều gì khiến cho ông ta tin.

9 Và có một cây táo đang đứng đó mà tôi đã hái một trái táo. Đó là vào tháng Tám. Tôi nói với quý ông đó, tôi nói, “Cây đó bao nhiêu tuổi rồi?”

10 Ông ta đáp, “Khoảng ba mươi năm,” gần như thế hay khác. Ông đã trồng nó.

11 Và tôi hỏi, “Ông đã thu hoạch những quả táo từ khi nó ra trái?”

“Vâng, thưa ông.”

12 Tôi nói, “Chuyện gì đã xảy ra với cây đó? Nếu ông nhìn vào nó, bây giờ là tháng Tám, thời tiết nóng luôn; nhưng bây giờ những chiếc lá đang rơi khỏi cây đó, nhựa đang rời các nhánh, đi xuống rễ cây. Nếu nó cứ lưu lại đây qua suốt mùa đông, cây sẽ không còn nữa; nhưng nó sẽ đi vào trong bụi đất, để che giấu chính mình khỏi những cơn gió lạnh. Nếu nó lưu lại đây, nó sẽ chết, nó sẽ không còn ra những quả táo nữa. Nhưng nó đi xuống để tự che giấu mình trong các rễ, để quay trở lại năm tới, mang đến cho ông một số quả táo từ nơi nào đó, và một số chiếc lá.”

13 Và tôi nói, “Bây giờ, thưa ông, tôi—tôi xin ông cho tôi biết Sự Thông Minh nào làm cho nhựa đó rời cây trước bất kỳ thời tiết lạnh lẽo nào, và đi xuống vào trong rễ cây để ẩn núp? Nếu ông có thể nói cho tôi biết cái gì làm điều đó, và giải thích cho tôi, cái gì làm điều đó, thì tôi sẽ để cho ông đặt tay ông trên Đức Chúa Trời.” Tôi nói, “Ông đổ nước trên một cây cột và xem thử nó sẽ làm được thế không, xem thử sự thay đổi của mùa sẽ làm được điều đó không. Có Sự Thông Minh vĩ đại nào đó mà điều khiển nhựa đó chạy xuống trong rễ cây, và rời mang nó trở lại với đời sống mới. Đó là Đức Chúa Trời.”

14 Và ông ta nói, “Tôi chưa hề đi nhà thờ.” Ông nói, “Nhưng có một thầy giảng đến ngoài đây tới Acton, một lần nọ, và bảo một người phụ nữ nào đó, sống trên đồi, mà chị của bà ấy có mặt tại một buổi nhóm đêm đó, và bảo bà đang cầu nguyện cho một người em gái bị ung thư.” Và nói, “Vợ tôi và tôi đã có mặt ở trên đó để giúp bà ấy.” Và nói, “Bà ấy đau rất nặng, với bệnh ung thư dạ dày, cho đến nỗi họ phải lật bà trên giường với một tấm ra, và vôn vôn. Chị bà mang chiếc khăn tay trở về,” nói, “sau khi thầy giảng đó nói cho người chị hay về tình trạng của bà và tất cả, bảo, ‘hãy đặt khăn tay trên cô ấy.’” Và nói, “Hôm nay cô ấy khỏe mạnh rồi.”

15 “Và nó chỉ diễn ra để cho thấy,” tôi nói, “cùng Sự Thông Minh mà đã bảo cho nhựa đó ở trong cây, năm này qua năm khác, ngay trước mắt của anh, đi xuống vào trong các rễ và ẩn giấu, cũng là Sự Thông Minh mà đã bảo cho tôi rằng người phụ nữ sẽ được lành khi nàng đặt cái...” Tôi nói, “Điều đó không quá—quá màu nhiệm. Anh có một thầy giảng còn giỏi hơn nhiều đang đứng trong sân trước của anh, cây đó, bảo cho anh năm này sang năm khác.”

16 Nếu chúng ta cứ nhìn chung quanh, chúng ta thấy Đức Chúa Trời ở mọi nơi. Ngài có mặt trong mỗi cây, mỗi ngọn cỏ. Chẳng có điều gì có thể sản sinh nó được ngoài Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể sản sinh ra điều gì đó trông giống nó; nhưng không phải sự sống đó, chính là Đức Chúa Trời.

17 Bây giờ, một ngọn cỏ nhỏ đã được thêm vào vài ngôi nhà ở đây, và chúng ta muốn dâng những em bé này cho Chúa. Teddy, chúng ta có một bài hát quen thuộc tại đây chúng ta hát bài, *Mang Chúng Vào*, mời anh chơi bài đó trong lúc những người mẹ, và những người cha, muốn các con trẻ của họ được dâng, họ sẽ mang những em bé lên đây tại bàn thờ.

18 Và chúng ta có nhiều bông hoa Phục Sinh nhỏ ở đây trên tòa giảng sáng nay, phải không? Chà, chào ôi! Tôi tưởng tượng có những bé Ma-ri, Ru-tơ, Rê-bê-ca, những bé Gia-cơ, Phao-lô, và Giảng, tất cả dọc theo đây, những bông hoa Phục Sinh bé nhỏ dành cho thế hệ khác.

19 Nó được rồi, ngay tại đó. Tôi tin Anh Beeler muốn chụp bức hình này của em bé này—này đang đứng tại đây, đó là—đó là cháu nội của Anh Wood, Chị Wood ở trên đây. Và những người khác bây giờ đang đến với những em bé của họ. Các anh em, hãy đến ngay phía trước. Thế là được rồi. Anh Neville.

20 Tuyệt vời thay là sự kết hiệp của hôn nhân thánh khiết, nó đã được truyền định bởi Đức Chúa Trời. Và qua hôn nhân thánh khiết sanh ra những em bé nhỏ đáng yêu này.

21 Anh sẽ phải bảo cho tôi biết tên của nó ở đây bây giờ. Brenda Sue. Bé là một trẻ thơ, khác nhiều, hơn là khi tôi nhìn thấy bé lần đầu. Ồ, đây là bé Brenda Sue Wood, một cháu báu thực sự quý giá với tấm lòng của tất cả chúng ta, và đặc biệt cho người cha và người mẹ trẻ này.

22 Và trong những thời đại Kinh Thánh, nhiều người rẫy nước trên những trẻ thơ này, nhưng chúng ta cố gắng tuân theo khuynh hướng của Kinh Thánh thật sát như chúng ta có thể, Chúng ta chưa bao giờ thấy chỗ nào chúng đã từng được rẫy nước, trong Kinh Thánh, nhưng chúng đã được mang đến cho Chúa Jêsus và Ngài đã chúc phước cho chúng. Và chúng ta nhận chúng, với tư cách là những đầy tớ của Ngài, và nâng chúng lên cho Ngài.

23 Tôi tin rằng anh em biết người ông tự hào như thế nào, anh em biết. Vậy chúng ta hãy cúi đầu trong một lát.

24 Lạy Chúa Jêsus, Con Trẻ của Đức Chúa Trời, Đấng đã được sanh ra vì sự phạm tội của chúng con. Và thật là một điều quý báu như vậy để nhìn thấy những bé thơ này được mang đến cho Ngài, trong sự tưởng nhớ của những gì đã xảy ra cách đây nhiều năm, lúc những người cha và người mẹ mang những con trẻ của họ đến cho Ngài. Chúng con giữ trước Ngài, ngày hôm nay, trong cánh tay đức tin, bé Brenda Sue Wood, đã được ban đến trong gia đình của Anh David của chúng con và người vợ quý báu của anh. Lạy Cha là Đức Chúa Trời, xin ban phước cho đứa bé này.

25 Họ đang xưng ra đức tin của họ trong Ngài, khi họ dâng lên những hậu tự của mình cho sự kết hiệp của họ. Và chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban phước cho họ. Và xin cho tấm lòng

của họ được ấm áp bởi Đức Thánh Linh, để sống những đời sống được biệt ra thánh, tin kính, rằng con trẻ này sẽ được mang vào trong ngôi nhà Cơ-đốc, được nuôi lớn trong sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời, và sống một đời sống hạnh phúc, lâu dài tại đây trên đất, và hầu việc Ngài suốt những ngày của đời sống. Và trong miền Vinh hiển, nơi những gia đình nhóm lại chung quanh, xin cho bé Brenda Sue và cha mẹ của nó, và tất cả những người của họ, nhóm lại chung quanh Ngai của Đức Chúa Trời, được cứu chuộc bởi ân điển của Đấng Christ, cho đấng mà chúng con dâng bé lên cho Ngài bây giờ.

²⁶ ôit Em gái của con, bây giờ tôi dâng em cho Đức Chúa Jêsus Christ, cho một đời sống hầu việc Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời. A-men.

²⁷ Chúa ban phước cho anh chị, Marylin, David, nhiều hạnh phúc và thành công. Xin cho em bé sống cho Vương Quốc của Đức Chúa Trời.

²⁸ Nay, đây là một cậu bé tốt, một nụ cười thật tuyệt vời trên gương mặt. Tên nó? [Người mẹ trả lời. Bàng trống—Bt.]

Sharon Rose...[Người mẹ nói, “Sharon Daulton.”—Bt.] Daulton. Daulton. Đây có phải là con của Anh Ed này không? Ô, điều nào đó, cách đây khoảng hai mươi hai năm, Đức Chúa Trời đã lấy từ cánh tay của tôi một bé Sharon Rose, mà hiện ở trong nước Thiên đàng, hôm nay. Và bây giờ, dâng lên cho Ngài, là bé Sharon Rose Daulton. Chúng ta biết Anh Ed và Chị Daulton, ở đây, như là những người bạn quý báu của chúng ta. Thật là một bé đáng yêu!

Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con mang đến cho Ngài bé Sharon Rose này. Trong sự tưởng nhớ về Chúa Jêsus vĩ đại, Đấng đã đứng trên đất, và họ đã mang đến cho Ngài những bé gái giống như thế này, con cầu nguyện cho cháu bé này, lạy Chúa. Nguyện nó sống và mạnh và khỏe. Nguyện nó sống cho sự vinh quang của Đức Chúa Trời. Xin ban phước cho cha và mẹ nó. Xin cho nó được nuôi lớn lên trong sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời. Họ đang xưng ra đức tin của họ trong Ngài khi họ đang dâng con trẻ của họ cho Ngài. Bây giờ chúng con dâng cho Ngài, bé Sharon Rose Daulton, để Ngài ban phước cho đời sống

của nó, Chúa ôi. Con dâng nó từ đôi cánh tay của cha mẹ nó, cho Ngài, Chúa và Cứu Chúa của con, Chúa Jêsus Christ, vì sự vinh hiển của Ngài. A-men.

Xin Chúa ban phước chị, chị ơi, và anh, anh ơi.

Ồ, chào ôi! Một cậu bé, bị ốm. Bé bệnh gì? [Người mẹ nói, “Đầu nó đang trở nên quá lớn.” Bằng trống—Bt.] ...điều gì đó khác hẳn. Tôi tin Ngài.

Lạy Chúa, Đức Chúa Trời ôi, con dâng bé Mason cho Ngài. Con cầu nguyện, Chúa Jêsus ôi, rằng Ngài sẽ nhận lấy bé này mà con giữ ở đây trong tay con, để dâng nó lên cho Ngài. Con rửa sả bệnh tật này ở trên nó. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho bé Mason được đặt vào trong đôi cánh tay Ngài, Chúa ôi, và cầu xin cho cơn đau lia khỏi nó. Xin cho bé sống cho sự tôn quý và vinh hiển của Đức Chúa Trời. Cha mẹ đang bày tỏ đức tin của họ khi họ mang nó đến. Nguyện Ngài chữa lành cho đứa bé và khiến cho nó khỏe mạnh. Cầu xin cho nó sống vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, để hầu việc Ngài. Chúa là Đức Chúa Trời ôi, con dâng cho Ngài bé Mason, trong Danh Chúa Jêsus Christ, vì sự sống và vì sự chữa lành của nó. A-men.

[Bằng trống—Bt.] Chỉ tin với tất cả tấm lòng anh em.

Ồ, cũng, một bé gái à?Ồ, tốt lắm. Hãy lên đây, anh bạn trẻ. Đứng ngay trên đây. Tên anh là...? [Người cha nói, “Sumner.”—Bt.] Sumner. Anh và Chị Sumner. Tôi tin anh chị đến từ Georgia, phải không? Tôi nghĩ tôi nhớ lời cầu nguyện. Có nhiều người ở dưới đó. Đây là...[“Latrelle.”] Latrelle. [“Dwight.”] Dwight. [“David.”] Và David. Ngài đã nghe tên của họ. Cầu xin Đức Chúa Trời viết các tên của họ trong Sách Sự Sống của Chiên Con.

Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con mang những bé nhỏ đáng yêu này đến cho Ngài sáng nay, khi con đặt tay của con trên những bím tóc nhỏ ngang đầu của chúng, mái tóc nhỏ mềm mại của những bé trai này. Ôi Chúa, xin ban phước cho chúng. Cha mẹ của chúng đã bày tỏ tình yêu thương và đức tin của họ nơi Ngài bởi sự dâng lên những con trẻ của họ. Và chúng con dâng chúng lên cho Ngài, Chúa ôi, khi chúng được lấy

từ những đôi cánh tay của các cha mẹ, để được đứng tại đây trên tòa giảng này sáng nay, để biệt nên thánh các đời sống cho Đức Chúa Trời. Xin ban phước cho chúng, Cha ôi. Chúng con cầu xin Ngài cho chúng sống hạnh phúc, suốt những ngày trong đời sống của chúng, Sự sống Đời đời trong thế giới hầu đến. Nguyên chúng được nuôi lớn lên trong sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời, trong một gia đình Cơ-đốc.

Bây giờ, bởi mạng lệnh của Chúa Jêsus Christ, đã cho một tấm gương cho những nhà truyền đạo của Ngài, rằng họ nên làm theo những gì mà Ngài đã làm, con dâng chúng lên cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

[Băng trống—Bt.]

Trên đường đi xuống tiểu bang đây ánh nắng Georgia, em bé này đã được mang đến đây bởi người cha và người mẹ đáng yêu của nó, để được dâng lên cho Ngài vào một buổi sáng đáng ghi nhớ này. Đó là một chiến tích của ân điển Ngài trong gia đình của họ. Con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho bé Renee, cha và mẹ nó. Và họ bày tỏ đức tin của mình trong Ngài, bởi việc mang con trẻ đến, muốn những ơn phước của Ngài trên nó. Và xin cho bé sống và là một người Cơ-đốc hạnh phúc, mạnh mẽ, suốt những ngày của đời sống mình; và có Sự sống Đời đời trong những ngày sắp đến, trong thế gian hầu đến. Xin nhậm lời, Cha ôi. Khi Ngài nhắc lên những tạo vật nhỏ bé êm dịu như vậy, như những con trẻ này sáng nay, trong cánh tay của chính Ngài, các gia đình đã bày tỏ đức tin của họ nơi Ngài, bởi việc mang chúng đến cho đây tới của Ngài. Và chúng con chúc phước cho bé Renee và dâng bé lên cho Ngài; từ đôi cánh tay của bố mẹ bé, cho Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, cầu xin Ngài ban phước cho bé. A-men.

Chúc phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho con, Renee.

Chúng ta hãy hát một câu ngắn của bài hát đó.

Mang chúng vào, mang chúng vào,
Mang chúng vào từ những cánh đồng tội lỗi;
Mang chúng vào, mang chúng vào,
Mang những trẻ thơ đến với Chúa Jêsus.

29 Ô, tôi yêu thích được đứng ở trong hàng và trò chuyện về mỗi một trong những con trẻ đó biết bao, nhưng tôi thật chậm chạp, dù sao đi nữa, và dân sự thì đang đứng. Anh Wood có bảo tôi sáng nay, nói lưng của anh bị đau, do phải đứng. Anh chị em không biết thật tôi rất cảm kích vì anh chị em đứng và chờ đợi! Và tôi sẽ đi thật nhanh với sứ điệp, như có thể được. Và anh chị em lắng nghe thật kỹ.

30 Tôi đã không có thì giờ để chuẩn bị buổi thờ phượng sáng nay, hay sứ điệp này sáng nay, chỉ một lát. Tôi chọn ra một phân đoạn và điều gì đó mà khác hẳn.

31 Và lễ Phục Sinh vừa rồi tôi đã giảng về đề tài: “*Sống*, Ngài yêu tôi. *Chết*, Ngài cứu tôi. *Chôn*, Ngài đã mang những tội lỗi của tôi đi cách xa. *Sống lại*, Ngài xưng công bình một cách nhưng không mãi mãi. Ngày nào đó, Ngài sẽ *Đến*, ồ, ngày vinh hiển thay!”

Và rồi sáng nay chúng ta đã giảng về đề tài: *Tôi Biết*.

32 Và bây giờ, ý Chúa, tôi muốn đọc từ chương của Thánh Mác. Và anh chị em hãy cầu nguyện với tôi bây giờ.

33 Và ngay lập tức sau đó sẽ là buổi nhóm chữa lành. Và rồi sau buổi nhóm chữa lành sẽ là lễ báp-têm. Và rồi những buổi nhóm sẽ có tối nay lúc bảy giờ ba mươi.

34 Bây giờ Mác 16.

Và khi ngày sa-bát qua rồi, Ma-ri Ma-đơ-len,...Ma-ri mẹ Chúa Jêsus, cùng Sa-lô-mê, đã mua thuốc thơm, dâng họ có thể đến và xức xác Ngài.

...sáng sớm vào ngày thứ nhất trong tuần lễ, mặt trời mới mọc họ đã đến nơi mộ.

Và họ nói cùng nhau rằng, Ai sẽ lăn hòn đá lấp cửa mộ ra cho chúng ta?

Và khi ngó xem, họ thấy hòn đá đã lăn ra rồi: vì nó lớn lắm.

Đoạn vào trong mộ, họ thấy một người trẻ tuổi ngồi bên hữu, mặc áo dài trắng; thì họ thất kinh.

Và họ nói cùng họ...Và người nói cùng họ rằng, Đừng sợ chi: Các người tìm Đức Chúa Jêsus Na-xa-rét, là đáng

đã chịu đóng đinh: Ngài sống lại rồi; Ngài chẳng còn ở đây: hãy đi xem nơi người ta đã đặt xác Ngài.

Nhưng hãy đi, và nói cho các môn đồ Ngài và cho Phi-e-rơ rằng Ngài đi đến xứ Ga-li-lê trước các người: ở đó các người sẽ thấy Ngài, như Ngài đã phán cùng các người vậy.

Và họ đi ra khỏi mồ thật nhanh, và trốn khỏi; vì họ run sợ và sửng sốt: họ cũng chẳng nói cùng ai hết; vì họ kinh khiếp lắm.

Bấy giờ khi Đức Chúa Jê-sus đã sống lại buổi sớm mai ngày thứ nhất trong tuần lễ, Ngài trước hết hiện ra cho Ma-ri Ma-đơ-len, là người mà Ngài đã trừ cho khỏi bảy quỷ dữ.

Và người đi và đem tin cho những kẻ theo Ngài khi trước, khi người...khi họ đang thương tiếc và khóc lóc.

35 Anh em thấy, họ cũng, đã ở trên đồng tro.

Và họ, khi các người ấy nghe nói Ngài sống, và người từng thấy Ngài, thì không tin.

36 Thật mầu nhiệm thay là Lời của Đức Chúa Trời!

Kế đó Ngài đã hiện ra với...lấy hình khác hiện ra cho hai người trong họ, khi họ đang đi đường, và đi về quê nhà.

Và khi...và đi báo tin cho các môn đồ khác: nhưng ai nấy cũng không tin.

Sau nữa, Ngài hiện ra cho mười một sứ đồ khi họ ngồi ăn, mà quở trách về sự cứng...với—với sự không tin và lòng cứng cõi, vì chẳng tin những kẻ đã thấy Ngài sau khi Ngài đã sống lại.

Và Ngài phán cùng họ rằng, Hãy đi khắp thế gian...giảng tin lành cho mọi người.

Ai tin và chịu phép báp-têm, sẽ được cứu;...ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt.

Và những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này; Nhơn danh Ta họ sẽ trừ quỷ; họ sẽ dùng tiếng mới mà nói;

Họ sẽ bắt rắn;...nếu họ uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ họ đặt tay trên kẻ đau,...thì kẻ đau sẽ lành.

Vậy sau khi Chúa đã phán cùng họ rồi, thì Ngài được đem lên trời, và ngồi bên hữu Đức Chúa Trời.

Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm việc với họ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững đạo. A-men.

37 Tôi muốn lấy ra một chủ đề từ hai từ: *Hãy Đi, Nói*.

38 Anh em biết, chẳng tốt gì lắm để đi nếu anh em không có điều gì đó để nói. Tôi nghĩ đó là toàn bộ sự rắc rối của ngày nay. Chúng ta đi để nói, chúng ta đi nhưng chúng ta chẳng có điều gì để nói cả, chẳng có điều có ích nào, chẳng có bất kỳ điều gì mà sẽ giúp ích dân sự.

39 Nhưng nếu chúng ta làm theo những lời chỉ dẫn như những môn đồ này mà đã nhận được sự ủy thác, thì chúng ta có cùng sự ủy thác giống như vậy, “Hãy đi, nói với các môn đồ của Ta rằng Ta đã sống lại từ kẻ chết.” Hãy đi, nói điều đó!

40 Rồi Ngài phán, “Hãy đi, giảng điều đó, và tỏ ra những dấu hiệu này rằng Ta đã sống lại từ kẻ chết.” Quả là một sứ điệp tuyệt vời! “Hãy đi, nói, và đi, tỏ cho các môn đồ của Ta những điều này mà các người đã nhìn thấy, rằng Ta không chết, nhưng đã sống lại từ kẻ chết.”

41 Sáng nay trong Sứ điệp buổi sáng, chúng ta tìm thấy rằng mỗi người trong chúng ta có những đồng tro nhỏ của những gian nan và thử thách mà chúng ta ngồi trên, lúc nào đó, chờ đợi sự an ủi. Chúng ta tìm thấy rằng tổ phụ vĩ đại Gióp đã có một khả tượng, vì họ chưa có lễ Phục Sinh lúc ấy, nhưng ông đã nhìn thấy sáng nay trước bốn ngàn năm rồi. Ông đã nhìn thấy cách đây bốn ngàn năm, một ngày lễ Phục Sinh, đã kêu lớn, trong cơn đau lòng, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc của tôi vẫn sống! Những ngày cuối cùng, Ngài sẽ đứng trên đất. Dù sau khi các vi trùng ăn da thịt đã hủy phá thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt của tôi tôi sẽ nhìn thấy Đức Chúa Trời.”

42 Bây giờ, sau ngày Phục Sinh, chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đã ban cho con người một mạng lệnh, “Hãy đi, nói! Và nếu các người nói, *điều này* sẽ đi theo các người. Hãy đi và nói!”

43 Vậy thì, như tôi đã nói, chẳng tốt đẹp gì, để đi, để đi, nếu anh em không có điều gì đó để nói. Và nếu anh em có sứ điệp sai trật để nói, thì điều đó sẽ chẳng ích gì. Anh em phải nói những gì là sự bí mật.

44 Cách đây một thời gian tôi có đọc một quyển sách, về chuyện một cậu bé mà đã...dự một cuộc thi. Và trong cuộc thi này, cậu ta tự mình tạo nên một tên tuổi nổi tiếng. Cậu bé nào mà có thể giữ được mật khẩu trong trí mình cho đến khi cậu đi vào một chỗ nào đó, và cậu sẽ nói ra mật khẩu này, và người gác cổng sẽ cho phép cậu đi qua. Đó là để kiểm tra chỉ số thông minh IQ của đứa trẻ. Và khi cậu ta đi vào chỗ đó, nói ra những mật khẩu đã được cho cậu, cánh cổng mở và cậu sẽ thắng được sự vinh dự lớn.

45 Một cậu bé, đôi chân rất nhanh lẹ, và biết giỏi và rõ rằng cậu ta có thể chạy vượt được tất cả những cậu bé còn lại trong cuộc thi, hoặc cậu ta nghĩ mình có thể. Cậu ấy thực hành hết ngày nọ sang ngày kia, về việc chạy. Làm thế nào cậu ta bơm lên lá phổi nhỏ của mình, để cho thân thể mình được gọn gàng, hầu cho cậu ta không bị mệt khi chạy. Và cậu thực hành như thế nào để bắt đầu với đôi chân mình, và lao đầu về phía trước, dẫn đầu những cậu bé còn lại. Và cách mà cậu ta phải thở trong suốt thời gian cậu chạy, để giữ dưỡng khí đi vào trong thân thể của cậu, giữ cho cậu được bơm lên, để nó sẽ không làm chậm lại tim của cậu nhiều quá. Cậu ta nghiên cứu nó từ mọi góc cạnh mà cậu có thể.

46 Và vào buổi sáng mà cuộc đua bắt đầu, có hơn một trăm năm mươi cậu bé xếp hàng, ở lứa tuổi nào đó. Cậu bé này quả là cậu bé có kích thước tốt, so với lứa tuổi của mình. Và cậu nhớ tất cả những cuộc huấn luyện của mình. Và cậu sẵn sàng. Họ vào trong hàng, đặt những gương mặt nhỏ bé của mình tựa vào sợi—sợi dây giăng ra, thúc mũi của họ chạm nó. Cậu đã nghiên cứu tất cả những luật lệ của cuộc chạy đua đó, tự mình sẵn sàng.

47 Và rồi khi súng nổ, và dây bị bứt đứt, các cậu bé nhảy về phía trước. Và cậu bé này về thể lực rất sung mãn đến nỗi cậu nhảy đứng đầu những cậu bé còn lại. Và trên đường đua cậu chạy với

một tốc độ kinh khủng, được huấn luyện tốt, cho đến lúc cậu có thể chạy vượt qua mọi cậu bé trong cuộc đua. Và cậu đã có mặt ở đó, ồ, quả là một thời gian dài, có lẽ một phút hay hơn nữa, trước khi những tay đua tài giỏi nhất khác vươn đến đích.

⁴⁸ Nhưng, tất cả sự huấn luyện cơ thể của cậu ta, cậu ta đã quên mất khẩu. Cậu ta đã quên chính cái điều mà cậu ta phải nói, để được phép đi vào cánh cổng. Và cậu ta chạy tới chạy lui, dừng lại, và suy nghĩ nó, và tìm kiếm qua trí nhớ của mình. Cậu ta quá quan tâm đến các tình trạng cơ thể tự nhiên, xác thịt của mình, đến nỗi cậu quên đi điều chính yếu. Trên, trên đường đua, một vài cậu bé không chạy nhanh quá, nhưng nhớ mất khẩu, và đi vào.

⁴⁹ Ngày hôm nay cũng vậy! Chúng ta quá quan tâm đến việc xây những ngôi đền lớn, và những nhà thờ lớn và những tòa nhà, và vân vân, và quá quan tâm đến việc giữ gìn cho những nhà thờ của chúng ta trong một sự trau chuốt đẹp, với các tòa nhà tốt và những hàng ghế đẹp và những cây đàn organ tốt. Những mục sư truyền đạo của chúng ta được đào tạo thật tốt...Họ có các bằng cấp Tiến sĩ Văn Chương, Tiến sĩ Triết, Tiến sĩ Luật, nhưng chúng ta quên chúng ta đang chạy vì điều gì. Đó là nan đề. “Hãy đi, nói với các môn đồ của Ta rằng Ta đã sống lại từ kẻ chết và Ta sẽ gặp gỡ họ tại Ga-li-lê.” Chúng ta đã quên mất mất khẩu. Chúng ta đã quá đổi bận rộn với những thứ khác, làm những nhà thờ lớn, xây dựng những hệ phái lớn, cho đến nỗi chúng ta quên từ khóa.

⁵⁰ Nhiều đời sống đã được cứu vì sự chuẩn bị cho những biến cố sắp xảy đến. Cách đây một thời gian, tôi có được kể rằng tại Florida, người phụ trách tin tức, nha khí tượng, đã gọi đi một bản tin rằng có một cơn bão lớn sắp đến. Và một người là người nuôi gia cầm, và anh ta đi đến người hàng xóm của mình và bảo cho ông ta rằng cơn bão sắp đến. Ông ta đã bỏ qua, và nói, “Vô lý!” Và ông ta cứ tiếp tục. Ông ta không hề đưa những con gà lên. Ông ta không hề đi vào hầm trú ẩn. Ông ta không bao giờ có những sự sắp đặt. Và người hàng xóm của ông đã có những sự sắp đặt. Nhưng tất cả, về người đã không nhận lấy lời cảnh cáo, tất cả những con gà của ông ta bị thổi bay và chết, nhà của ông

ta bị phá sập, kho của ông ta bị mất, ông ta bị đưa tới bệnh viện. Tất cả bởi vì ông ta đã không chịu chú ý, và nhận lời cảnh cáo! Ông biết thông điệp đã được đưa ra, nhưng ông ta không chú ý đến thông điệp.

⁵¹ Đó là cách nó xảy đến hôm nay, với nhiều người trong dân sự chúng ta, với nhiều trong những giáo hội chúng ta. Chúng ta biết rằng Kinh Thánh dạy rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Chúng ta biết rằng Kinh Thánh dạy, Chúa Jêsus đã phán, trong Thánh Giảng 14:12, “Kẻ nào tin Ta, mặc dầu, những công việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm; làm những công việc vĩ đại hơn thế này, vì Ta đi về cùng Cha.” Giờ đây chúng ta đã quan tâm đến những điều khác, không nhận lấy lời cảnh cáo, không chú ý. Chúng ta có chạy, nhưng không để ý đến Sứ điệp. Chúng ta đã đi, nhưng không biết điều gì để nói khi chúng ta đến đó.

⁵² Cách đây vài ngày khi các giáo hội của thế gian này, khi các giáo hội Cơ-đốc-giáo đã bị mang đến một sự xấu hổ và sỉ nhục, thì đầy tớ kính sợ Đức Chúa Trời đáng kính và trứ danh, Billy Graham, đã được mang đến mặt đối mặt với Kinh Thánh. Ông đã chạy, nhưng đã quên mất Sứ điệp; khi người Hồi giáo đó đứng đối diện với ông và bảo ông, “Nếu đây là Lời Đức Chúa Trời, ông hãy làm cho Nó bày tỏ cho chúng tôi thấy.” Ông đã chạy tốt, những cuộc phục hưng lớn, những điều vĩ đại. Nhưng, lúc đến nơi, ông đã không có Sứ điệp.

⁵³ “Ta đã sống lại từ kẻ chết. Ta hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi.” Chạy về mặt thể lực, những nhà thờ đẹp, nhiều thuộc viên, những hệ phái lớn, nhưng đó không phải là điều chủ yếu. Hãy quan sát những gì theo sau, “Và những dấu hiệu này sẽ theo họ những người tin.” Đi, nhưng không biết điều gì để nói.

⁵⁴ Đức Chúa Trời chưa bao giờ sai đi một người trừ khi Ngài ban cho người đó điều gì đó để nói. Đức Chúa Trời luôn luôn khẳng định Lời Ngài.

⁵⁵ Đi, nhưng không có khả năng nói được khi anh em đến đó. Cho dù những cuộc phục hưng của anh em lớn như thế nào, nhà thờ của anh em lớn như thế nào, hay hệ phái của anh em ngự trị

nhieu trên những hệ phái khác như thế nào, nếu anh em không có điều gì đó để bảo cho họ biết, những gì anh em có không gì ngoài một nhóm người tập hợp với nhau giống như một chi hội?

56 Chúng ta có một Sứ điệp để nói với thế gian, “Chúa Jêsus vẫn sống! Ngài không chết!” Lưu ý đến Sứ điệp!

57 Trong quốc gia vĩ đại này mà bây giờ chúng ta cảm tạ, Hợp chủng quốc Hoa Kỳ, trong tất cả những sự xáo trộn của nó, trong tất cả sự phàm tục của nó, tất cả những điểm xấu của nó, nó vẫn là quốc gia lớn nhất trên thế giới, và ngay thuở ban đầu, bởi vì nó đã khởi đầu đúng đắn. Nó đã không mang theo Sứ điệp.

58 Cách đây nhiều năm, khi nó đang còn trong thuở ấu thơ của mình, một câu chuyện đến trong trí nhớ của tôi, rằng người Anh sắp chiếm sự thịnh vượng chung của quốc gia này. Và có một nhóm người đã tự nhóm họp lại với nhau và làm nhiệm vụ, canh gác. Và có một con ngựa đứng chực sẵn, và một kỵ mã sẵn sàng cưỡi vào bất kỳ phút nào. Điều đầu tiên người có là một dấu hiệu rằng người Anh đang đến, và người thắng cương ngựa. Ích gì cho anh ta để thúc ngựa? Ích gì để người đó quất con ngựa và cố đi con đường mình từ hội thánh đó đến Boston? Ích gì cho anh ta nếu anh ta không có sứ điệp để bảo cho dân chúng? Làm thế nào họ biết để tự chuẩn bị?

59 Những Paul Revere hiện đại của chúng ta đã chạy giỏi, nhưng, họ chỉ đang chạy, mà không có Sứ điệp. Thì giờ là tại đây, một cuộc khủng hoảng đang xảy ra! Một thế giới đang đến hồi kết cục! Các giáo hội đã ở đỉnh điểm của họ. Các quốc gia đã ở cực điểm của họ. Sự sống loài người ở đỉnh cao của mình. Khoa học đã ở đỉnh cao của nó. Chúng ta đã tổ chức và đã tạo nên những giáo hội lớn, đánh bóng những thầy giảng của chúng ta và về thuộc thể bố trí họ với nhau, để họ biết cách sử dụng những động từ và trạng từ của họ, và những âm thanh của họ và—và tất cả những nguyên âm của họ, và mọi thứ thật đúng về tâm lý học, để tiếp xúc dân chúng. Nhưng đó không phải là những gì mà Chúa Jêsus đã phán!

60 “Trong Danh Ta họ sẽ đuổi ra các quỷ. Họ sẽ nói những thứ tiếng mới. Nếu răn gây chết người cản họ, nó sẽ không làm hại họ. Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Thế

giới cần một sứ giả với một Sứ điệp, để bảo điều gì đó, và biết Sứ điệp đến từ đâu và Nó đến từ Ai.

⁶¹ Paul Revere, khi ông lên ngựa của mình, một người dũng cảm, một người đã đi vào lịch sử hễ chừng nào có một quốc gia thuộc lịch sử. Ông đã tiến hành bước kiêu cao cả đó từ những bậc tam cấp nhà thờ, với một sứ điệp báo động cho mọi người, từ người nghèo khổ nhất cho đến người giàu có nhất, từ nông gia cho đến thương gia, “Người Anh đang đến!” Và những tay canh phòng tự mình đã sẵn sàng cho một cuộc tấn công. Và quốc gia vĩ đại này đã được cứu.

⁶² Nếu đây là di sản của Đức Chúa Trời, nếu dân chúng này là những người mà Đức Chúa Trời chết thay cho, nếu Hội thánh này được gọi bởi Danh Ngài, từng được cứu rỗi, chúng ta phải có một sứ giả với một Sứ điệp từ Ngài, để đáp ứng thách thức của hôm nay. Có một Gô-li-át, nhưng Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ có một Đa-vít nơi nào đó. Chúng ta phải gặp đầu mối. Chúng ta phải có một...Chúng ta phải có một Sứ điệp.

⁶³ Chúng ta đang đi, nhưng với chẳng có gì để nói. Nó chứng minh điều đó, khi chúng ta đến một chỗ mà một quốc gia hay một dân tộc mà chối bỏ Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời, và đứng đối mặt với những mục sư truyền đạo thách thức nhất của chúng ta hôm nay. Và rồi trong liên đoàn giáo hội lớn của chúng ta, tìm thấy ba mươi người Cộng sản mang các giấy tờ trong hai mươi hay ba mươi năm, rằng họ là những đảng viên của đảng Cộng sản, trong các giáo hội liên hiệp của chúng ta. Chúng ta có thể làm gì? Điều đó tỏ cho thấy họ đã chạy mà không có một Sứ điệp; bán hết chính quyền cơ bản của dân tộc, bán hết những quyền thừa kế hợp thức của Hội thánh.

⁶⁴ Tất cả đã đi đến hồi kết. Nó đã đến một chỗ mà Hội thánh nhỏ bé tin Sứ điệp, và đứng trên cả hai chân, với đôi mắt của họ tập trung vào Thập Tự Giá, trong lòng của họ sự sống lại của Chúa Jêsus Christ, đang nóng cháy! Đã đến một chỗ mà các quốc gia phải nhận biết Điều đó. Đó đến hồi kết. Không ngạc nhiên rằng các giáo hội...Khi Hội đồng các Giáo hội, thật ngọt mật với Cộng sản, thảo nào họ không thể tin vào điều siêu nhiên. Thảo nào họ

không thể tin vào sự chữa lành Thiên liêng; họ không có Sứ điệp nào trong lòng họ, cho dầu họ có chạy cật lực đi nữa.

65 Nếu Đức Thánh Linh đi vào trong lòng một người, người đó sẽ tin rằng Đức Chúa Jêsus Christ đã sống lại từ kẻ chết, và Ngài đang sống trong người đó, để thực hiện, và để thực hiện ý chỉ mà Ngài đến để thực hiện; ý chỉ, ý chỉ của Đức Chúa Trời thông qua đời sống một người.

66 Nhưng, rắc rối, là chúng ta chạy, chúng ta đi mà chúng ta không có một Sứ điệp. Chúng ta đi với thần học. Chúng ta đi với một loại giải nghĩa giáo hội nào đó về lời Kinh Thánh.

67 Chúng ta phải ra đi với sự sống lại! “Hãy đi, nói cho các môn đồ của Ta rằng Ta sẽ tổ chức một hội thánh mới chẳng”? Không, thưa quý vị! “Hãy đi, nói cho các môn đồ Ta rằng Ta sống lại từ kẻ chết, như Ta đã nói Ta sẽ.” Đó là Sứ điệp cho Hội thánh sáng nay, rằng Chúa Jêsus không chết. Ngài sống, và thật vĩ đại và đầy quyền phép hôm nay như Ngài đã có.

68 Chúng ta đã có nhiều sứ điệp về những lời cảnh cáo, để sẵn sàng, Paul Revere và những vĩ nhân khác, và những cuộc chiến tranh vĩ đại và những cơn bão vĩ đại, và các thứ.

69 Rồi, Đức Chúa Trời cũng gọi đi, một Sứ điệp an ủi. Đây là một Sứ điệp an ủi.

70 Cách đây một thời gian, khi họ có nạn nô lệ ở miền Nam, nhà Boer đã mang những người bản xứ từ Nam Phi, những gì mà chúng ta gọi, ngày nay, “người da màu.” Và họ đã mang người ta qua đây và bán cho những người Mỹ ở miền Nam, để khai thác họ làm nô lệ.

71 Có cuộc nổi dậy vĩ đại về chuyện đó ở Châu Phi hôm nay, các cuộc ám sát, và vân vân, đang diễn ra. Họ đang chiến đấu vì tự do của họ. Họ có quyền để chiến đấu vì nó. Đức Chúa Trời đã tạo dựng con người; con người đã tạo ra nô lệ. Nó không bao giờ có ý định như vậy.

72 Cách đây vài năm, tôi đã đến một đại hí trường, hay đúng hơn là, một viện bảo tàng lớn. Tôi đang đi bộ vòng quanh, nhìn vào những bức tranh khác nhau và các thứ, vì tôi ngưỡng mộ nghệ thuật. Tôi nghĩ Đức Chúa Trời ở trong nghệ thuật. Và tôi

bước đến, và tôi để ý có một ông già da đen, ông ta rất già, vai chùng xuống, chỉ có một vành tóc nhỏ ở phía sau đầu của ông. Ông đội cái mũ của mình lên. Và ông đi bộ vòng quanh, và điều gì đó trong cung cách *đó*, nhìn chung quanh, như thể ông đang quan sát hay tìm kiếm điều gì đó trong viện bảo tàng. Tôi đứng lùi lại và quan sát ông trong một lát.

⁷³ Và sau một lát ông đi đến với một cái hộp nhỏ nào đó ở đó. Và ông nhìn vào nó, và ông giật mình, và mắt ông sáng lên. Ông nhảy lùi lại khỏi chiếc hộp trong một phút, lấy cái mũ nhỏ của mình xuống, cầm nó ở trong tay. Và tôi quan sát ông. Và khi ông già da đen cúi đầu, những giọt nước mắt bắt đầu nhỏ xuống má của ông. Và tôi quan sát ông với sự ngạc nhiên, trong một lát.

⁷⁴ Rồi tôi nghĩ, “Minh sẽ tìm ra những gì mà ông cụ đã quá đổi phấn khích về nó vậy.” Tôi đi bộ vòng quanh bên mé *này*, và trông giống như với tôi nó là một chiếc áo dài đang nằm trong đó.

⁷⁵ Và tôi nhìn vào ông đang đứng ở đó. Và tôi bước đến, tôi nói, “Chào bác, bác thế nào?”

Và ông nói, “Xin chào, quý ông.”

⁷⁶ Tôi nói, “Tôi là mục sư. Tôi ngạc nhiên nhìn thấy bác dâng lời cầu nguyện ở chỗ này.” Tôi nói, “Tôi tin rằng bác là một Cơ đốc nhân.”

Ông đáp, “Vâng, thưa ông.”

Và tôi nói, “Điều gì làm bác phấn khích quá đổi như vậy?”

⁷⁷ Ông bảo, “Hãy đến đây.” Và tôi bước đi với ông cụ, qua đó. Ông hỏi, “Ông thấy chiếc áo kia không?”

Tôi đáp, “Có, thưa ông.”

Ông hỏi, “Ông có nhìn thấy cái đốm ở trên đó không?”

Tôi đáp, “Có, thưa ông.”

Bảo, “Hãy đặt tay ông trên sườn tôi.”

Tôi hỏi, “Chỗ bị nhám đó là gì vậy?”

⁷⁸ Ông đáp, “Chiếc đai nịt nô lệ đã vòng quanh đó, ngày nọ. Và đó là dòng huyết của Abraham Lincoln.” Ông nói, “Huyết của ông

ấy đã lấy đi chiếc đai nô lệ ra khỏi tôi.” Nói, “Điều đó, há cũng không làm ông phẫn khích sao?”

⁷⁹ Tôi đứng đó trong sự kinh ngạc. Tôi nghĩ, “Nếu huyết của Abraham Lincoln làm phẫn khích—phẫn khích một người nô lệ, vì đã lấy đi chiếc đai nô lệ ra khỏi ông, thì Huyết của Chúa Jêsus Christ phải làm gì với những người giống như Rosella ở đây, đó là một người nô lệ với tệ nghiện rượu; đối với tôi, đang chết, một sự chìm đắm khốn khổ?” Ngài đã lấy đi chiếc đai nịt nô lệ cho tội lỗi khỏi lòng tôi. Há điều đó chẳng làm phẫn khích một người sao? Há nó chẳng khiến cho người đó cảm thấy khác hẳn sao? Há nó chẳng làm cho người đó tôn kính khi anh ta nghĩ về nó sao? Anh em không thể nhìn thấy một cây thập tự mà không cúi đầu mình xuống, hầu như vậy, biết rằng Chúa Jêsus đã cứu chuộc đời sống của anh em trên Cây đó.

⁸⁰ Khi chúng ta tiếp tục, một lát, với những người nô lệ, và suy nghĩ của chúng ta. Đã có một tuyên bố, bản Tuyên bố Giải phóng nô lệ, mà đã được ký, và những người nô lệ sắp được phóng thích vào một ngày nào đó. Anh em không biết, ồ, nếu anh em chưa bao giờ gặp được Đấng Christ, anh em chưa bao giờ biết được điều đó có nghĩa gì đối với họ những người nô lệ. Khi nó được truyền đi, thông điệp trên khắp cả xứ, rằng, “Các bạn sắp được tự do vào một ngày như vậy như vậy, vào ban ngày. Các bạn sẽ được tự do. Các bạn không phải mang những đai nịt nô lệ nữa, các bạn cũng sẽ không bị roi quất nữa. Nhưng các bạn được tự do, và các bạn là công dân của nước Hoa Kỳ vĩ đại này. Các bạn không còn là người nô lệ nữa, sau ánh sáng ban ngày vào một buổi sáng nào đó.” Ồ, họ đã chờ đợi với những niềm trông mong vĩ đại.

⁸¹ Giá như tội nhân có thể chỉ nhìn thấy điều đó! Giá như tội nhân sẽ chỉ nghe Tin Lành chân thật! Không gia nhập giáo hội, nhưng rao giảng Tin Lành, rằng anh em có thể được buông tha khỏi tội lỗi, rằng anh em có thể được buông tha khỏi bệnh tật của mình. “Vào một thì giờ nào đó-nào đó,” đó là lúc anh em tin.

⁸² Anh em biết, những người nô lệ đó quá đổi phẫn khích và ở dưới sự mong đợi như vậy, chờ đợi cho đến giờ mà họ sẽ được tự do, cho đến lúc, họ bảo tôi, rằng họ đã tập trung vào chỗ chân đồi, những người mẹ và trẻ con, tất cả nhóm lại, và một số người

già. Và họ leo lên đỉnh đồi, khoảng giữa đêm. Họ biết khi ngày lộ ra và mặt trời mọc lên, họ sẽ được tự do. Nó sẽ không mất hơn một nửa phút để mặt trời chiếu sáng từ đỉnh đồi, nhưng một số người trong họ đã có mặt trên đỉnh đồi, đang quan sát, quan sát. “Ồ, khi mặt trời mọc lên, chúng ta sẽ được tự do.” Đó là s-o-n... hay, s-u-n.

⁸³ Nhưng khi C-o-n sống lại một trong những ngày này! Và khi C-o-n sống lại cách đây khoảng một ngàn chín trăm năm, Ngài đã bẻ gãy mọi chiếc đai nô lệ, Ngài để cho mọi người bị cầm tù được tự do, Ngài chữa lành mọi bệnh tật, Ngài ban sự tự do cho những người ở trong vòng xiềng xích. Thật chúng ta nên trèo lên và quan sát!

⁸⁴ Khi mặt trời ló lên, trước tiên, người ở chỗ cao nhất, đã nhìn thấy nó, và ông hét lớn xuống cho người kế tiếp, “Chúng ta được tự do!” Và người kế tiếp hét lớn cho người ở dưới ngọn đồi, “Chúng ta được tự do!” Cho đến lúc nó đi vào trại, “Chúng ta được tự do!” Vì, mặt trời đang mọc lên, họ đang chờ đợi, chờ đợi, chờ đợi cho giờ đó.

⁸⁵ Huống chi chúng ta nên chờ đợi, ngày hôm nay, vì C-o-n của Đức Chúa Trời. Chúng ta được thoát khỏi tội lỗi. Chúng ta được thoát khỏi gông cùm. Chúng ta thoát khỏi thói quen. Chúng ta được thoát khỏi việc hút thuốc, uống rượu, nhậu nhẹt, bởi vì C-o-n của Đức Chúa Trời đã sống lại từ phần mộ và đã bẻ gãy mọi gông cùm. Tất cả sự định tội đã hết rồi! Món nợ đã được trả. Hình phạt được trả. Tội lỗi được rửa sạch đi, và chúng ta được tự do. Ồ, chúng ta được tự do, hồi dân sự! Nạn nô lệ à? Sự tự do, khi Con Đức Chúa Trời sống lại với sự chữa lành trong những cánh cửa Ngài!

⁸⁶ Ngày nào đó, Ngài sẽ đứng dậy từ Ngài, trở lại địa cầu. Và lúc đó, chúng ta sẽ được tự do khỏi tất cả những sự đau đớn và mọi cảm dỗ, tự do khỏi tất cả những cơn đau phạm trần và bất kỳ điều gì đi với sự sống hay chết, để sống với Ngài mãi mãi. Chúng ta sẽ được tự do. “Hãy đi, nói,” đó là điều để làm.

⁸⁷ Trong thời đại Kinh Thánh, có một năm hân hỉ đến. Những người mà đã bị bán đi vì những món nợ mà họ đã mắc, họ mắc một món nợ và họ không thể trả được, vậy họ đi và bán

chính mình để làm nô lệ, cho người khác. Và họ phải làm nô lệ cho người ta, nô lệ trong xiềng xích, suốt đời họ. Nhưng, thông thường, một ngày ân điển đến, được biết như là năm hân hỉ. Và khi năm hân hỉ đến, lúc đó có một thầy tế lễ đi ra và thổi một tiếng kèn. Và tiếng kèn đó chứng tỏ cho mọi người nô lệ, dầu anh ta đã phục vụ được bao lâu và dầu anh ta phải phục vụ thêm bao lâu, khi tiếng kèn đó vang lên, người nô lệ đó được tự do. Anh ta có thể bỏ cái cuộc xuống và về nhà với con cái của mình. Anh không phải làm việc thêm nữa, vì anh ta đã được tự do khi năm hân hỉ vang lên. Tiếng kèn đó không phải phát ra một âm thanh không chắc chắn, nhưng nó cho một âm thanh chắc chắn. Và người đó có thể đặt dụng cụ của mình xuống, đi về nhà thoát khỏi nạn nô lệ.

⁸⁸ Sáng nay, Kinh Thánh nói, “Và nếu tiếng kèn phát ra một âm thanh lộn xộn, ai sẽ biết phải làm gì?” Nếu Kinh Thánh đã giảng rằng Chúa Jêsus Christ đã từ kẻ chết sống lại, Ngài hôm qua, hôm nay và đời đời không hề thay đổi, và hôm nay chúng ta đang nghe những tiếng kèn vang lên nói, “những ngày của các phép lạ đã qua rồi, chẳng có chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng,” vậy ai sẽ biết mà tự chuẩn bị như thế nào?

⁸⁹ Những gì mà chúng ta cần hôm nay là những sứ giả được xức dầu từ Đức Chúa Trời! “Ngài đã sống lại từ kẻ chết! Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!” Đó là Sứ điệp của ngày nay.

⁹⁰ Ô, đã có những sứ điệp vĩ đại, nhưng lễ Phục sinh đã đập nắp hết cho chúng! Những sứ điệp vĩ đại; lễ Phục Sinh là tất cả về điều đó! Khi những kẻ chết... đã được chuẩn bị để kẻ thù cuối cùng... Chúng ta đã nhìn thấy sự đau ốm được chữa lành trong Cựu Ước. Chúng ta đã nhìn thấy những phép lạ được thực hiện trong Cựu Ước. Đã có những khái tượng đến trong Cựu Ước. Nhưng mọi người đi ngay tới phần mộ, tự hỏi anh ta có từng sống lại không. Nhưng vào buổi sáng Phục Sinh, lúc những môn đồ này có Sứ điệp vĩ đại nhất mà bất kỳ người nào có thể từng nhận được, họ đã nhận được điều gì? “Hãy đi, nói cho các môn đồ của Ta, Ta đã sống lại từ kẻ chết!” Sự chết đã bị chinh phục!

⁹¹ Không có một người nào trên địa cầu, không nhà tiên tri nào, không vĩ nhân nào, không thánh nhân nào có thể từng chinh phục được...Họ có thể chinh phục bệnh tật bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Họ có thể chinh phục thời đại, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và nhìn thấy trước những việc sẽ đến. Họ có thể chinh phục điều đó. Nhưng đã chưa hề có một người nào được xúc dầu với sự xúc dầu như vậy từ Đức Chúa Trời, mà có thể đưa ra tuyên bố này, “Ta có thể đặt sự sống của Ta xuống, Ta sẽ lấy nó lên lại. Hãy phá bỏ thân thể này, Ta sẽ khiến nó sống lại vào ngày thứ ba.” Chưa bao giờ có một người có thể ra một lời phát biểu giống như thế. Và họ tự hỏi trong lòng mình, là điều này sẽ có thật hay không.

⁹² Nhưng vào buổi sáng Phục Sinh, họ đã có một Sứ điệp, “Các người hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người. Ta đã sống lại từ kẻ chết. Kia, Ta ở cùng với các người luôn, thậm chí cho đến tận thế. Ai tin và chịu báp-têm sẽ được cứu, ai không tin sẽ bị định tội. Và những dấu hiệu này sẽ theo những người tin: như Danh Ta, họ sẽ đuổi ra các quỷ; họ sẽ nói những thứ tiếng mới; nếu họ bắt rắn và uống những thứ gây chết người, điều đó sẽ không làm hại họ; nếu họ đặt tay trên những người đau, kẻ đau sẽ bình phục.” *Sứ Điệp Phục Sinh*, đó là một trong những Sứ điệp nổi bật nhất có được. Sự chết đã bị chinh phục!

⁹³ Chúng ta nghĩ về một người chinh phục. Napoleon, vào tuổi ba mươi ba, đã chinh phục thế giới. Ông đã chinh phục thế giới, ông đã quất roi mọi quốc gia phải bị quất. Và ông đã trở nên quá nản lòng bởi vì chẳng có ai khác nữa để mà đánh nhau, ông ngồi xuống và khóc. Không còn ai khác nữa để chiến đấu, song ông đã chơi những quy luật của cuộc chơi không đúng đắn. Hàng chục ngàn gái điếm đã đi theo quân đội của ông, ông đã đi với một khẩu súng và một thanh gươm. Ở tuổi ba mươi ba, ông đã chinh phục thế giới. Nhưng ông đã một thời là người chống bán rượu, mà đã chết là một kẻ nghiện rượu thái quá, bởi vì ông đã chơi những quy tắc của cuộc chơi không công bằng. Ông đã quên sứ điệp. Ông đã chinh phục, nhưng ông đã quên sứ điệp. Ông đã ra đi, nhưng ông đã quên ông đang đi vì điều gì.

⁹⁴ Giống như một cậu bé chạy đua, như giáo hội đang chạy hôm nay, như nhiều người đang chạy, giống như đất nước này đang chạy! Nơi ẩn náu của chúng ta không phải là những quả bom nguyên tử, nơi ẩn náu của chúng ta là Chúa Jêsus Christ và sự sống lại của Ngài.

⁹⁵ Napoleon đã quên lãng điều chính yếu. Chuyện gì đã xảy ra cho ông? Ông đã chết bị đánh bại hoàn toàn, một kẻ nghiện rượu. Tại sao? Ông đã không chơi cuộc chơi đúng đắn, dù ông đã chinh phục được thế giới, về mặt vật chất. Ông đã chuẩn bị một đội quân. Ông là một thiên tài quân sự, ông chiếm lấy mọi quốc gia và đã thực hiện được những điều (mà ông) mà không một người nào khác có thể từng làm được hay đã làm được, như ông, nhưng ông đã quên sứ điệp thực sự là gì. Ông đã nhận được nó, và có được sức mạnh quân sự của mình, nhưng ông đã quên sức mạnh của Chúa.

⁹⁶ Sức mạnh của Chúa là sự an ủi của chúng ta. Chúng ta không có một sức mạnh nào khác. Tôi không có một nơi ẩn náu nào khác, không! Đức Chúa Trời thương xót! Hãy lấy đi đời sống tôi, nhưng đừng bao giờ để tôi quên từ nơi mà sức mạnh của tôi xuất phát. Nó đến từ Chúa! Tôi không muốn những thứ tốt đẹp của trần gian. Tôi muốn có Chúa Jêsus, tôi muốn sự sống lại của Ngài bùng cháy trong đời sống tôi.

⁹⁷ Thật khác hẳn với Đức Chúa Jêsus Christ vào tuổi ba mươi ba! Vào tuổi ba mươi ba, Chúa Jêsus làm chủ mọi thứ; Ngài đã tạo nên thế giới. Và Ngài đã có mặt trong thế gian, và thế gian không biết Ngài. Ngài chẳng bao giờ tự Ngài tạo nên danh tiếng nào. Ngài chẳng bao giờ nhóm lại với nhà quân sự nào. Ngài chẳng bao giờ tổ chức bất kỳ những giáo hội nào. Ngài chẳng bao giờ tạo nên bất kỳ những danh vĩ đại nào cho chính Ngài. Ngài chẳng bao giờ đến với bất kỳ những bằng cấp khoe khoang về tín lý nào, thần học, và đại loại như vậy, không bao giờ có một báo cáo về Ngài đã từng đi vào bất kỳ trường thần học nào. Nhưng Ngài đã có Đức Chúa Trời. Ngài đã có Đức Chúa Trời. Và ở tuổi ba mươi ba, Ngài đã chinh phục mọi ma quỷ ló đầu nó ra khỏi địa ngục. Ngài đã chinh phục bệnh tật. Ngài đã chinh phục những điều mê tín. Ngài đã chinh phục các quỷ. Ngài đã

chinh phục sự chết. Và khi Ngài chết tại Cây Thập Tự, Ngài đã hạ xuống trong những chiếc hố không đáy của địa ngục, và chinh phục địa ngục.

⁹⁸ Và vào buổi sáng Phục sinh Ngài đã chinh phục mồ mả. Tại sao? Ngài đã chơi theo luật chơi đúng đắn, chạy với một Sứ điệp. Ngài đã có, Ngài đã đi! “Hãy đi.” Đức Chúa Trời đã sai Ngài đi, và Ngài đã có một Sứ điệp để bảo họ. Và với Sứ điệp mà Đức Chúa Trời ban cho Ngài, Ngài đã chinh phục những quyền lực của Satan. Ngài đã chinh phục bệnh tật. Ngài đã chinh phục sự chết. Ngài đã chinh phục hỏa ngục. Ngài đã chinh phục mồ mả. Tại sao? Ngài đã đi! “Hãy đi, nói!” “Ta luôn làm những gì mà Cha Ta đã tỏ cho Ta làm. Ta không làm điều gì ngoài điều Ngài bảo Ta làm.”

⁹⁹ Rồi trước khi Ngài chết, Ngài đã phán điều này, “Như Cha đã sai Ta, Ta cũng sai các ngươi.” Không phải xây dựng những con người bởi sức mạnh quân sự; không phải đặt tất cả thời gian của anh em vào ai sẽ là Tổng thống. Đó có thể là chính yếu, nhưng nó không phải chính yếu trong *Đây*. Thế gian đã chết. Chúng ta có một Sứ điệp, đó là, Chúa Jêsus Christ đã sống lại từ kẻ chết, và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁰⁰ Ngày hôm qua, trong căn phòng tòa án nhỏ, họ đang cố buộc tôi nói điều gì đó mà không đúng. Tôi nói, “Tôi không phải là kẻ ngang nghịch.” Tôi nói, “Tôi—tôi—tôi thành thật. Và các ông không thể nói gì hơn ngoài những gì đó là sự thật.”

¹⁰¹ Và một ông nào đó có mặt với tôi, nói, “Nếu một người nói chuyện với tôi như thế, tôi cảm thấy muốn ném quyển sách vào ông ta.”

¹⁰² Tôi nói, “Không, thưa ông. Không, điều đó không đúng. Đó không phải là cách để tiếp cận. Không đúng.”

¹⁰³ Ông ta bảo, “Ồ, tại sao ông không biết những điều này đang diễn ra? Tại sao ông không ở ngoài đó làm điều này?”

Tôi nói, “Tôi dành thì giờ của tôi hầu việc Chúa Jêsus Christ.”

¹⁰⁴ Ôi Đức Chúa Trời, ô, người ta mù lòa và không thể nhìn thấy nó! “Như Cha đã sai Ta,” Cha đã sai Ngài, Ngài đã đi. Ngài có một Sứ điệp để nói cho dân sự. Và trong giờ của sự chết, Ngài đã chinh

phục sự chết và Ngài đã chinh phục hỏa ngục, và Ngài đã chinh phục mồ mả. “Như Cha đã sai Ta đi với một Sứ điệp, Ta sai các người với một Sứ điệp; không phải để xây dựng các nhà thờ, các tổ chức, nhưng các người hãy đi khắp thiên hạ và tỏ ra Quyền phép của Đức Thánh Linh. Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin; trong Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ, nói những thứ tiếng mới, bắt rắn độc trong tay.” Và như những thân thể của chúng ta đi tới mồ mả, như Ngài đã đi, Ngài chinh phục cả sự chết, địa ngục, và mồ mả. Ngài là Đấng Chinh Phục đầy quyền năng.

¹⁰⁵ Ngài sai chúng ta đi với Sứ điệp của Ngài. Chúng ta hãy đi với Sứ điệp, đi với điều gì đó để nói. “Hãy đi, nói!” Không phải chạy và rồi không có khả năng nói, trước hết, chúng ta hãy nhận lấy Nó vào trong tấm lòng của chính mình.

¹⁰⁶ Khi anh em tới để chúng tôi cầu nguyện cho, sáng nay, đừng đến trong cách bừa bãi. Hãy đến với một Sứ điệp trong lòng anh em, “Ta là Đấng đã chết, và sống lại. Ta là Đấng ban cho Sứ điệp, ‘Những dấu hiệu này sẽ theo họ những kẻ mà tin.’” Nếu Đức Chúa Trời Toàn Năng có thể lấy một—một bé sơ sinh mất lé và làm cho thị lực của nó trở lại bình thường; Đức Chúa Trời có thể lấy một em bé, một, em bé được sanh ra, chưa bao giờ nhìn thấy trong đời mình, rồi mười sáu tuổi, phục hồi mắt lại cho nó; Đức Chúa Trời cũng có thể nhận một kẻ khốn cùng bị bệnh ung thư ăn loét đỏ...

¹⁰⁷ Và bởi vì Sứ điệp là đúng, bởi vì Đức Chúa Trời đã gửi đi Sứ điệp, bởi vì Đức Chúa Trời đã sai đi sứ giả, không còn nghi ngờ gì mọi họng súng của hỏa ngục sẽ bắn vào người đó. Đúng vậy, người sẽ vấp ngã và té xuống, và đứng dậy và lắc đầu, và tiếp tục đi tới. Chúng ta có một Sứ điệp, chẳng có điều gì sẽ ngăn chặn Nó được! Halêlugia! “Trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta, và các cửa của âm phủ sẽ không bao giờ thắng được Nó.” Họ có thể nói những gì họ muốn, làm những gì họ muốn, ma quỷ có thể giận dữ và rú lên. Nhưng Chúa Jêsus đã sống lại từ kẻ chết, Ngài đang sống trong chúng ta hôm nay!

¹⁰⁸ Cách đây một vài ngày, trò chuyện với Tiến sĩ Lamsa vĩ đại, người đã dịch Kinh Thánh từ tiếng Aram, sang Anh ngữ. Và tôi đã thấy dấu hiệu nhỏ đó, dấu hiệu của Đức Chúa Trời ở trên đó,

với ba dấu chấm ở trong đó. Tôi nói, “Tiến sĩ Lamsa, đó là cái gì vậy?”

Ông đáp, “Đó là Đức Chúa Trời, với ba thuộc tính.”

¹⁰⁹ Và tôi nói, “Ông có ý nói, Đức Chúa Trời đang sống trong ba chức vụ, như là, Cha, Con, và Thánh Linh?”

¹¹⁰ Ông đứng lên và nhìn vào tôi, nước mắt tràn ra trên đôi mắt của người Do Thái đó, ông nói, “Anh tin điều đó không, Anh Branham?”

Tôi đáp, “Với tất cả điều đó trong lòng tôi.”

¹¹¹ Ông choàng đôi cánh tay trên tôi, và nói, “Tôi tự hỏi lúc tôi nhìn thấy những điều vĩ đại đó xuất hiện, và những dấu hiệu mà anh đang làm.” Nói rằng, “Họ đã bảo tôi anh là một nhà tiên tri. Mãi cho đến bây giờ, tôi mới tin điều đó. Bây giờ tôi biết anh là tiên tri.” Ông ấy nói, “Chính là điều đó! Đó là Sứ điệp. Đó là điều sẽ làm rung chuyển Nước Đức Chúa Trời.” Vâng, Ông nói “Ngày nào đó anh sẽ chết vì nó, anh bạn.” Nói, “Anh sẽ ấn chứng lời làm chứng của anh với chính điều giống như vậy.”

¹¹² Một trong những con người vĩ đại nhất chúng ta có được, lúc Eisenhower và những vĩ nhân của thế giới, Hollywood, tất cả các loại minh tinh màn bạc và mọi thứ đang kêu gọi ông, nhưng treo ngay ở đó trong buổi nhóm. Ông nói, “Tôi đã bỏ ra chừng ba mươi năm, có được bản dịch này, không phải từ tiếng Hy Lạp của Va-ti-căng, nhưng từ tiếng Aram; ngay từ đó, từ tiếng Aram, dịch sang Anh ngữ.” Và ông ấy nói, “Tôi đã trải qua tất cả thời gian đó,” ông nói, “tôi vừa mới bước vào trong chỗ mà tôi thấy Đức Chúa Trời của Kinh Thánh, đang vận hành.” Ông nói, “Anh biết đấy, Anh Branham, anh biết chúng ta có thể nhìn thấy những dấu kỳ phép lạ, nhưng chúng ta quan sát Tiếng có dấu hiệu gì. Chúng tôi những người Do Thái, chúng tôi nhìn thấy một dấu hiệu, nhưng chúng tôi quan sát Tiếng của dấu hiệu.”

¹¹³ Ồ, halêlugia! Tiếng của dấu hiệu! Đức Chúa Trời bảo Môi-se, “Nếu họ không chịu nghe Tiếng, Tiếng của dấu hiệu đầu tiên, thì họ sẽ nghe Tiếng của dấu hiệu thứ hai.” Không nhiều dấu hiệu cho lắm, nhưng Tiếng đi cùng với nó.

114 Thấy đó, người Do Thái ấy, ông ta biết điều mà ông ta đang nói về. Ông bảo, “Tôi đã nhìn thấy những sự phân biệt, tôi đã nhìn thấy những dấu hiệu, những điều kỳ lạ, những người mù được làm cho sáng lại, và tất cả những loại dấu hiệu khác nhau, nhưng tôi tự hỏi, nhưng bây giờ tôi hiểu Tiếng nói đằng sau nó sẽ không chia cắt Đức Chúa Trời ra thành ba phần, và nói, ‘Ngài là một Đức Chúa Trời, Cha, và kế tiếp, Con,...’ Ông nói, ‘Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời: ba thuộc tính của Đức Chúa Trời; ba chức vụ của Đức Chúa Trời.’” Nói, “Điều đó khẳng định nó.”

115 Ồ, thưa anh em, chúng ta có một Sứ điệp! “Hãy đi, nói với các môn đồ của Ta! Ta không phải là *người* mà đã chết, và một người *khác* gần chết, và một người *khác* đang sống. Ta là Đấng Đã Có, Hiện Có, và Còn Đến; Rễ và Hậu Tự của Đa-vít; Sao Mai Sáng Chói.” Vâng!

116 Ích gì để đi, để đi, nếu anh em không có điều gì để nói? Hãy có điều gì đó để nói, đúng vậy: “Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, yêu thương tất cả anh em. Ngài chết cho tất cả anh em. Hãy yêu Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời.”

117 Có bao nhiêu anh em đã từng đến dự những buổi nhóm, nhìn thấy những dấu kỳ phép lạ lớn về sự hiện ra của Ngài—của Ngài, về cách Ngài phân biệt rõ và tỏ cho thấy, và những sự việc? Đó là Đức Chúa Trời của Thiên đàng, Đấng đã sống lại từ kẻ chết.

118 Anh em nên thấy dấu hiệu của dấu hiệu Hê-bơ-rơ về Nó. Nó là một Ánh Sáng, giống như một Trụ Lửa, và trong đó có ba chứng cứ nhỏ, Cha, Con, và Thánh Linh, chứ không phải là ba người. Đó là một Đức Chúa Trời đang sống trong ba chức vụ. Một Đức Chúa Trời không hề thay đổi! Halêlugia! Đức Chúa Trời ở trên anh em, Đức Chúa Trời ở với anh em, Đức Chúa Trời ở trong anh em. Cùng Đấng đó chính Ngài giáng hạ, thanh tẩy Hội thánh của Ngài, để Ngài có thể sống. Khi anh em cắt Ngài ra thành các mảnh, và đặt một ở đây, và một ở đây, một ở đó, đó là ngoại giáo như nó có thể.

119 Tôi tin sự sống lại của Chúa Jêsus Christ, đã sống lại từ kẻ chết. Và Ngài là Người duy nhất có thể nói rằng, “Tất cả các quyền phép trên Trời và dưới đất được giao vào tay Ta. Tất cả quyền phép trên Trời và dưới đất được giao vào tay Ta. Các ngươi hãy

đi khắp thế gian, và giảng Tin Lành cho mọi người.” Tin Lành không đến chỉ bằng Lời mà thôi, nhưng thông qua quyền phép và những sự bày tỏ của Đức Thánh Linh. Xin Đức Chúa Trời giúp cho anh em tin điều đó, xin Đức Chúa Trời giúp tôi để tin điều đó, và ngày nào đó chúng ta sẽ nhìn thấy Chúa Jêsus.

Khi những sự nhọc nhằn của đời sống qua rồi,
cuối cùng chúng ta sẽ nhìn thấy Jêsus;
Trên Ngai xinh đẹp của Ngài Ngài sẽ nghênh
tiếp tôi về Nhà,
Sau khi ngày qua hết rồi. (Đúng vậy.)

Cát đã rửa sạch những dấu chân
Của Khách Lạ đó từ bờ biển Ga-li-lê.

¹²⁰ Họ đã giết Ngài bởi vì Ngài đã tự xưng Mình là Đức Chúa Trời, và Ngài là Đức Chúa Trời. Họ đã treo Ngài lên, bởi vì, Ngài đã chết trong hình phạt tử hình. Đó là lý do tôi không tin vào hình phạt tử hình. Chúa Jêsus đã chết dưới hình—hình phạt tử hình từ chính phủ liên bang La Mã. Hình phạt tử hình, là, treo trên cây thập tự. Ngài đã chết dưới hình phạt tử hình, chúng đã lột áo xống ra khỏi Ngài, và treo Ngài lên đó, làm nhục Ngài, và Ngài đã chết trong tình trạng đó. Nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho Ngài sống lại vào ngày thứ ba!

¹²¹ Và chúng ta là những chứng nhân của Ngài. Và nếu chúng ta không đứng lên cho Ngài, ai sẽ đứng lên cho Ngài?

¹²² Ngày nọ một người gặp tôi, nói, “Ồ, Anh Branham, anh đừng nói nữa. Anh bỏ chuyện nói đó đi. Anh—anh làm thương tổn tình cảm của phụ nữ, về chuyện họ để tóc ngắn, và về chuyện họ làm *điều này* và làm *điều kia*, và đại loại như thế.”

¹²³ Tôi bảo, “Nếu tôi không nói cho họ biết, ai sẽ nói cho họ? Ai sẽ nói điều đó?”

Nói, “Ồ, anh làm cho những thầy giảng giận dữ.”

¹²⁴ Tôi thà khiến cho họ giận dữ đối với tôi, hơn là Ngài. Đó là Lẽ thật. Đúng thế! [Băng trống—Bt.] Đúng. Ai sẽ nói điều đó? Người nào đó phải nói nó.

125 Chúa Jêsus phán, “Hãy đi, nói. Hãy đi và nói, hãy nói cho các môn đồ Ta rằng Ta đã sống lại từ kẻ chết. [Băng trống—Bt.] Nay, Ta ở cùng các ngươi luôn, cho đến tận thế.”

126 Các bạn tin điều đó không, thưa các bạn?

Chúng ta hãy cầu nguyện, khi chúng ta cúi đầu bây giờ dâng lời cầu nguyện.

127 Ôi hỡi Cha là Đức Chúa Trời! Thật vậy, “Hãy đi, nói. Hãy đi, nói cho các môn đồ Ta rằng Ta đã sống lại từ kẻ chết.” Và lạ Cha là Đức Chúa Trời, không chỉ Ngài nói cho các môn đồ của Ngài, nhưng Ngài đã chứng minh cho họ Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Ngài tỏ cho thấy chính Ngài với họ, và đã làm một cách chính xác cách Ngài đã làm trước khi Ngài chết. Một ngàn chín trăm năm đã đến và đã đi, Chúa ôi, Sứ điệp vẫn còn bùng cháy. Nó vẫn cứ rực rỡ và đang bốc cháy trong những trái tim của chúng con hôm nay như nó đã cháy trước đây với các môn đồ, vì chúng con nhìn thấy Chúa đã sống lại ở ngay giữa chúng con, đang làm những điều mà Ngài đã làm trước đây. Chúng con biết rằng Ngài đã từ kẻ chết sống lại.

128 Phục Sinh có ý nghĩa nhiều đối với chúng con, bởi vì chúng con đã tham dự và vui thích sự thông công của sự sống lại của Ngài. Vì chúng con đã từng chết trong tội lỗi và những sự gian ác, giống như người con trai hoang đàng, nhưng bây giờ chúng con đã tìm thấy được ân điển, và Đức Chúa Trời đã tha thứ chúng con về những tội lỗi của chúng con. Ngài cũng ban cho chúng con Dấu Ấn, giống như Ngài đã ban cho Tổ phụ Áp-ra-ham, để khẳng định rằng Ngài đã chấp nhận chúng con. Tổ phụ Áp-ra-ham nói rằng ông tin Đức Chúa Trời, nhưng Đức Chúa Trời ban cho ông dấu ấn của sự cắt bì như một sự khẳng định rằng ông thật tin Ngài. Và bây giờ, lạ Cha, hôm nay chúng con được cắt bì bởi Đức Thánh Linh, mọi việc của trần gian đã trôi qua. Chúng con có một mục tiêu: hầu việc Ngài. Chúng con có một nỗi khát khao: yêu mến Ngài, là môn đồ Ngài.

129 Và bây giờ, Chúa ôi, con cầu xin Ngài sẽ khẳng định sứ điệp nhỏ đút quăng này cho mỗi lòng. Xin để cho họ đừng bỏ lỡ nó. Xin để cho họ thấy rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, rằng Ngài đang có mặt tại đây, đã sống lại

từ kẻ chết, sẽ sống cho đến lúc—lúc Thánh Linh và thân thể kết hiệp cùng nhau lần nữa ở sự Đến lần thứ Hai.

¹³⁰ Con cầu nguyện cho những người đau ốm có mặt tại đây, lạy Cha, sáng nay. Bây giờ con đã, vào buổi sáng Phục Sinh này, đã đặt qua một bên (hay là, không phải đặt qua một bên, nhưng chỉ đặt trong một chốc lát) những ân tứ mà Ngài đã ban cho con, như là sự phân biệt. Thế giới, con đã đi lại khắp các quốc gia, Chúa ôi, tất cả họ đều biết chuyện đó. Bây giờ con cầu xin, rằng, Sứ điệp mà Ngài đã ban cho con trên đây trong những cánh rừng, mà, cách đây một vài ngày, mà, về quyền phép sáng tạo đó thiết lập trong hội thánh này sáng nay, chính những người mà nó đã được sáng tạo, Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin, khi con đến đặt tay trên những người đau sáng nay, với những anh em của con tại đây, rằng Ngài sẽ giáng trên hội thánh này sáng nay, với sự thương xót, rằng Ngài sẽ chữa lành cho dân sự, rằng sẽ không có một người yếu đuối nào ở giữa vòng chúng con khi buổi thờ phượng chấm dứt. Cầu xin mỗi một người trong họ được ban phước và được chữa lành.

¹³¹ Chúng con nhận ra, Chúa ôi, không có điều gì để chúng con tự mình có thể làm việc cho. Chính là đức tin đơn sơ giống như con trẻ, tin. Chúng con có thể nhìn thấy những môn đồ sau khi họ đã được ban cho quyền phép để chữa lành người đau, họ đã đi ra và đã bị đánh bại trong một ca kinh phong; có lẽ, la hét và kêu gào, và nhảy lên nhảy xuống, cố để làm cho con quý đó lia khỏi. Nhưng khi người đó gặp Chúa Jêsus, ồ, thật khác biệt bao! Ngài phán, “Hỡi tà linh kia, hãy ra khỏi người.” Quả là sự khác biệt! Ô, người đó biết rằng Đó không phải là một sứ đồ. Đó Chính là Chúa. Và linh đã giày xéo chàng trai và ném anh ta trên mặt đất. Nhưng Chúa Jêsus phán, “Anh ta không chết đâu. Cứ đỡ anh ta lên và cho anh ta ít đồ ăn.” Tà linh đã lia khỏi.

¹³² Ôi Chúa Jêsus, Ngài là Con Đức Chúa Trời, xin đến lần nữa, xúc dầu cho Hội thánh của Ngài một cách nhưng không, trọn vẹn, đầy quyền phép. Cầu xin Thánh Linh của Chúa Jêsus phục sinh hằng sống làm sống lại hội thánh nhỏ này sáng nay trong một đức tin mới, quyền phép, quyền phép của đức tin, rằng chúng con sẽ để mọi kẻ chống cự trong sự hổ thẹn. Xin nhậm

lời, Chúa ôi. Xin giao phó tất cả những người này cho Ngài, cầu xin rằng Ngài sẽ ban phước cho họ và ban cho họ sự cứu chuộc cho linh hồn họ, chữa lành cho những thân thể của họ, qua Jêsus Christ Chúa của chúng con.

¹³³ Và với đầu chúng ta cúi đầu xuống, tôi sẽ hỏi một câu. Có người nào ở đây không phải là Cơ-đốc nhân không, bây giờ muốn được nhớ đến, và nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham?” Đức Chúa Trời ban phước cho anh tại đó. Người nào đó khác, “Tôi không phải là Cơ-đốc nhân. Tôi đã nghe tin rằng Chúa Jêsus đã từ kẻ chết sống lại, nhưng thực sự tôi không biết điều đó. Ngài chưa bao giờ sống lại trong lòng tôi. Tôi không có sự mãn nguyện nào. Tôi, cũng bị đau ốm. Tôi sẽ đi qua hàng cầu nguyện, quay trở lại và đi qua một hàng khác, quay lại và đi qua một hàng khác. Tôi sẽ đi từ nhà thờ này đến nhà thờ khác, và nơi này đến nơi khác.” Không phải thế. Phải là tin Ngài. Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Vậy là ổn thỏa. Người nào đó khác muốn đưa tay anh em lên không? Nói...Chúa ban phước anh em. Chúa ban phước anh em. Người nào khác, “Tôi muốn tin. Tôi muốn tin”?

¹³⁴ Bao nhiêu người bị đau ở đây? Hãy đưa tay lên, nói, “Tôi muốn tin. Tôi muốn biết Sứ điệp sáng nay.” Xin Chúa ban phước cho anh em. Tốt lắm. Vâng, con trai, Chúa ban phước cho anh. Tốt. Được rồi.

¹³⁵ Bây giờ, Teddy, tôi muốn anh chơi bài “*Danh Y Đại Tài*,” chỉ một phút, nếu anh vui lòng, “bây giờ ở gần.” Và trong khi anh đang chơi bài đó...

¹³⁶ Điều đó thật khó ngay bây giờ. Các khả tượng đang lộ ra khắp cả tòa nhà, đấy. Vâng, tôi đang cố gắng, tôi đang cố gắng để đây là một sự phục sinh, cao hơn một chút, cao hơn một chút từ—từ đồng tro mà tôi đang ngồi lên. Tôi muốn có thêm một chút nữa về sự khả thị. Tôi biết một điều: Hễ chùng nào tôi còn giữ chặt lấy chức vụ đầu tiên đó, chức vụ thứ hai sẽ không đến, nó đã không đến. Giờ đây hễ chùng nào tôi còn giữ chặt chức vụ thứ hai, chức vụ thứ ba sẽ không đến, đấy. Tôi phải bước ra ngay, bước ra và tin điều đó, “Đức Chúa Trời phán vậy!” Một vài ngày trước đây...

¹³⁷ Bây giờ anh em có thể ngược đầu lên nếu muốn. Tôi có bàn tay của anh em; Đức Chúa Trời đã có chúng.

¹³⁸ Tôi muốn kể cho anh em điều gì đó bé nhỏ. Anh Ed Daulton, tôi tin anh vừa mới đi vào trong cánh cửa, một người anh em Báp-tít tốt, anh và vợ anh. Anh Jeffries có mặt nơi nào đó ở đây. Othel Jeffries. Và anh ấy có mặt ở đây, tôi biết anh có mặt nơi nào đó ở đây. Tuy nhiên, họ những người anh em đã hình thành một buổi nhóm cho tôi để đi đến, dưới Kentucky. Các anh em, những người anh em quý báu, yêu thương láng giềng và dân sự của mình. Họ có những thính đường và những tòa nhà quân trang quân cụ và các thứ, chỉ cho một đêm hầu việc, họ thuê cả kho quân trang quân cụ. Anh J. T. Hoover, những gì của anh ấy...L. G. Hoover đã hình thành một buổi nhóm dưới Elizabethtown. Và Anh Ed Daulton tại Willow Shade hay—hay Somerset, Somerset. Và anh em, người anh em khác ở dưới gần Glasgow, nơi tôi được sinh ra. Dân sự ở đó nơi tôi được sinh ra và được lớn lên, nơi mà Thiên sứ của Chúa đã xuất hiện với tôi đầu tiên.

¹³⁹ Và tôi muốn quay trở lại. Nhưng tôi cảm thấy bị thuyết phục một chút. Và tôi bảo, “Ồ, vì cố anh em, tôi sẽ lập buổi nhóm.” Ngay khi tôi đến trong thung lũng này, họng tôi bị đóng lại ngay và tôi đã không nói được trong chín ngày, cho đến lúc những buổi nhóm đã qua đi.

¹⁴⁰ Anh Ruddell, sáng nay, anh có thể cũng có mặt tại đây, một trong các anh em từ đền tạm này, anh ấy và Junie Jackson và họ, tôi được cho là có một buổi nhóm dành cho họ. Và ngay lập tức, cổ họng tôi cứ đóng lại. Và điều đầu tiên anh em biết, tôi lên cơn sốt khoảng bốn mươi độ rưỡi. Và tôi định đi đến một buổi nhóm, trước tiên, và—và Doc Schoen đã nói với tôi...Tôi nói, “Cổ họng tôi bị khàn.”

¹⁴¹ Anh nói, “Tôi sẽ cho anh cái gì đó để làm lỏng thanh quản ra, và anh có thể tiếp tục và giảng.” Và tôi lấy cái gì đó anh ấy cho tôi, và, những gì nó đã xảy ra, nó kéo xoang đó xuống và làm tắc nó. Sau đó tôi nằm trên giường trong chín ngày, với một cơn sốt cao.

¹⁴² Nhiều người trong các anh em của tôi ở đây đến với tôi, nhiều anh em nổi tiếng đến cầu nguyện cho tôi. Anh Graham Snelling

đến đây, Anh Ruddell đến đây, tất cả những anh em này ở đây, tất cả tập trung, cầu nguyện và mọi thứ khác. Tôi đang cầu nguyện, đang cố gắng hết sức, thậm chí không thể thì thầm. Tôi tự hỏi, “Tất cả là về điều gì vậy?” Người vợ đáng yêu của tôi đang ngồi ở đó, nàng và họ đang cầu nguyện cho tôi, cứ tiếp tục như vậy. Họ không thể hiểu được.

143 Bấy giờ, anh ấy cho tôi một ít thuốc để uống, nhưng tôi không uống, vì đó là thuốc mê. Và rồi tôi cứ để mặc nó. Và tôi cứ tiếp tục suy nghĩ, “Chúa ôi, chắc chắn vậy!”

144 Và rồi, sau khi tất cả những buổi nhóm đã qua rồi, vào một ngày thứ Hai (đó là, buổi nhóm cuối cùng, được cho là vào thứ Bảy), và rồi (tôi tin vậy), và rồi, vào thứ Hai tôi cố gắng ngồi dậy. Tôi quá yếu, tôi không thể đi qua căn phòng. Tôi ngồi xuống.

145 Anh em biết, tôi thật biết ơn vì một người vợ Đức Chúa Trời đã ban cho. Phải không, các anh em? Một người vợ chân thật, một người bạn đồng hành thực sự!

146 Tôi ngồi xuống. Tôi vẫy tay, và bảo nàng đến sát với tôi. Và tôi nói, “Meda này, đôi khi anh tự hỏi,” tôi nói, “anh tự hỏi, chuyện gì vậy.” Tôi nói, “Tại sao những buổi nhóm diễn ra ở đó, và Đức Chúa Trời để anh nằm như thế này?” Tôi nói, “Tại sao thế?” Và tôi nói, “Đôi khi anh tự hỏi thậm chí Đức Chúa Trời có kêu gọi anh không.”

147 Nàng nói, “Anh không xấu hổ về chính anh sao?” Hiểu không? Rồi nàng bảo tôi, nói, “Billy, anh không biết rằng Đức Chúa Trời biết Ngài đang làm gì với anh sao? Chỉ, chỉ im lặng.”

148 Và vậy là tôi đi vào. Điều đó hầu như quở trách tôi một chút, anh em biết. Và vì vậy tôi đi vào và nằm trên giường. Nàng đi vào để thay những tấm trải. Và nàng có các—các thứ trên cánh tay của nàng, và khi nàng bắt đầu ra ngoài, tôi nhìn, và có một...

149 Tôi thấy một tòa-...một tòa nhà chứa quân trang lớn, cũ kỹ, mà mặt trời đã chiếu xuống và vỡ ra trên mặt đất, thổi tung nó thành các mảnh, mặt trời đang chiếu xuống từ Trời. Và tại đó có ba người nữ và một người nam, đến gần. Và họ mang giống như loại súng nhỏ, giống như...giống như, loại súng nhỏ nào đó. Và người đó nói, “Đóng đinh điều đó.” Và nói, “Chúng tôi sẽ...Anh giữ

những mảnh này, Anh Branham, và chúng tôi sẽ xây kho quân trang này lại cho anh.”

Và tôi nói, “Được rồi, tôi sẽ làm điều đó.”

¹⁵⁰ Nhưng Điều Gì đó nói, “Đừng làm thế.”Ồ, tôi với xuống để lấy một mảnh, giống như *thế này*, dựng nó lên giống như *thế này*. Và ngay lúc đó một Tiếng phán với tôi, và nói, “Bây giờ họ đang ở trên con đường để khiến người trở lại. Người đừng tin điều đó.” Nói, “Họ rất chân thành, và họ sẽ đến với người với CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, nhưng chúng sai trật.” Hiểu không?

¹⁵¹ Fred Sothmann, nhiều người trong họ tại đây, đã có mặt ngay ở đó khi tôi bảo cho họ hay về chuyện đó. Trong chưa đầy một giờ đồng hồ, dân chúng lái xe ngay đến cửa của tôi. Tôi nói, “Có ba người nữ và một người nam.”

“Điều đó hoàn toàn chính xác.”

“Họ đến với CHÚA PHÁN NHƯ VẦY?”

“Vâng, thưa ông, họ...”

¹⁵² Tôi nói, “Dĩ nhiên, anh em biết những gì để bảo cho họ.” Sai một cách chân thành, đấy. Những người tốt, nhưng sai một cách chân thành. Hiểu không?

¹⁵³ Rồi tôi nghĩ, “Ồ, tôi có thể làm gì? Tôi phải làm gì?” Rồi Meda đi vào, nàng đã quay trở lại. Và Anh Freddie đã đi và nói cho dân sự. Và rồi sau một lát, tôi đã có mặt ở đó trên—trên giường, và tôi nghĩ, “Tại sao nó xảy ra theo cách đó? Tại sao tôi không thể nói? Tại sao tôi không thể trò chuyện với người nào đó, hay điều gì đó?” Và tôi đang nằm ở đó. Và Meda đi vào, và quay trở lại ra khỏi căn phòng.

¹⁵⁴ Và tôi nhìn, và tôi thấy điều gì đó chớp lên ở một bên. Và tôi nhìn, và đó là đây...bức tường của tôi mở toang ra, và tôi đã nhìn thấy Chúa Jêsus. Bao nhiêu người trong anh em đã từng nghe tôi kể rằng tôi đã nhìn thấy Chúa Jêsus hai lần trong đời, trong một khái tượng? Và tôi tin rằng mình sẽ nhìn thấy Ngài một lần nữa trước kỳ chung kết, đấy, nhìn thấy Ngài một lần nữa. Lúc ấy, tôi nhìn, và các tầng trời đang ở ngay ngoài đó, cứ trông giống như tôi đã nhìn xuyên qua bức tường. Và có quyển Kinh Thánh đang đứng ngay giống như *thế này*, quyển Kinh Thánh to vĩ đại đang

đứng trên bầu trời. Ồ, có điều gì đó chớp sáng quanh quyển Kinh Thánh, và ra từ quyển Kinh Thánh một thập tự giá bằng vàng thật đẹp. Và nó đứng giống như *thế này*, và các quầng ánh sáng đến từ khắp cả xung quanh nó, và ra từ thập tự giá đó Ngài bước ra. Kinh Thánh phản chiếu thập tự giá, thập tự giá phản chiếu Ngài. Và Ngài đến bước ra, và bước ngay xuống chỗ tôi đang ở. Tôi có thể nhìn thấy nó thật rõ ràng, tôi có thể nhìn thấy thập tự giá đó phản ánh tóc Ngài đang đứng đó, xõa xuống trên gương mặt Ngài.

¹⁵⁵ Ngài nhìn xuống tôi như *thế*, và Ngài phán với tôi, “Người đang chờ đợi chức vụ mới của người được xác nhận cho người.” Ngài phán, “Ta đã xác nhận nó cho người rồi. Nó đã được xác nhận rồi. Người phải chấp nhận nó.” Hiểu không? Và tôi đứng và lắng nghe Ngài chỉ một phút. Và điều đó đi vào trong trí tôi. Tôi đã không nghe điều đó, nó cứ đi vào trong trí tôi.

¹⁵⁶ Giống như một người mà anh ta đã là tội nhân suốt đời, và anh ta biết có một quyển Kinh Thánh, biết có một Đức Chúa Trời, nhưng bất thình lình anh ta nghe một bài giảng, rồi Điều Gì Đó bảo anh ta, “đó là người.” Rồi, cũng Lời không thay đổi đó đã từng có mặt ở đó luôn, tuy nhiên đã được xác nhận cho anh ta, rồi anh nói, “Chúa ôi, xin tha thứ cho tôi.” Nhưng sẽ chẳng tốt cho đến khi anh ta tin nhận sự cứu rỗi của mình, rồi anh ta đi ra và là một Cơ-đốc nhân. Cho dầu anh ta có kêu gào nhiều như thế nào, anh ta van nài nhiều thế nào, anh ta phải tin nhận Nó.

¹⁵⁷ Và lúc đó Ngài phán với tôi, “Người phải chấp nhận nó theo cách như vậy. Người phải tin nó.”

¹⁵⁸ Tôi sợ bị đánh bại. Bất cứ điều gì, tôi sợ tôi sẽ mang đến một sự sỉ nhục. Tôi luôn luôn sợ điều đó, quan sát, nghĩ rằng tôi sẽ gọi điều sai trật. Bởi vì, tôi đã nhận lấy lời cảnh cáo của Kinh Thánh, cách mà Mô-i-se đã được ban cho quyền phép vĩ đại, và ông đã đánh vào văng đá thay vì nói với nó. Tôi nhớ về Ê-li, vì ông đã hói đầu, bọn trẻ giễu cợt ông về chuyện hói đầu; ông đã rửa sả trên bọn trẻ đó, và bốn mươi hai đứa trong chúng đã bị gấu giết chết, đấy. Và đó không phải là Đức Thánh Linh, nhưng ấy là nhà tiên tri đó, trong cơn giận dữ. Và tôi—tôi đã trải qua mọi điều, đến với điều đó.

159 Và Ngài đứng đó, đang trò chuyện với tôi. Và Ngài phán, “Nhưng người bước đi với quá nhiều người.” Ngài phán, “Hãy bước đi với Ta, người sẽ bước đi một mình.”

160 Tôi đã thấy lúc đó, tôi đã chăm quá nhiều với những hệ phái và mọi thứ, anh em thấy, người nào đó đang cố gắng bảo cho anh em những gì để làm và những gì không được làm. Anh em phải đi theo Ngài. Vậy thì, hãy ghi nhớ khải tượng mà Ngài đã ban cho tôi về những con cá, anh em biết đấy, và cách mà anh em không thể giảng dạy những dấu hiệu siêu nhiên cho các con trẻ Ngũ Tuần. Anh em nhớ. Và nó đấy. Và tôi đang ở ngay rìa của Sứ điệp mới này.

161 Ngay khi khải tượng rời tôi, tôi nói, “A-men, thưa Chúa!” Và vợ tôi đang đứng đó, hầu như ngất xỉu. Và tôi nhảy ra khỏi giường, tôi có thể trò chuyện tốt như tôi đã từng. Chỉ trong một giây đồng hồ, cơn sốt đã rời khỏi tôi.

162 Tôi gọi cho Doc Schoen, tôi nói, “Tôi muốn anh nhìn tôi.”

Anh hỏi, “Gì vậy?”

163 Và tôi đi qua đó, và anh ta nhìn vào tôi, nhìn xuyên qua những lỗ xoang đó, bảo, “Anh Branham, kể cho tôi hay những gì đã xảy ra.”

Và tôi nói, “Anh có tin câu chuyện của tôi không?”

Anh nói, “Làm sao tôi có thể nghi ngờ nó được? Nó đã xảy ra.”

164 Chính là điều đó, đấy. Chính là điều đó, thưa các bạn. Đức Chúa Trời biết cách để giữ chặt anh em trên một đồng tro. Ngài biết cách để làm điều gì đó cho anh em cho đến lúc Ngài có thể đưa Sứ điệp đến cho anh em, đấy, đến để làm điều gì đó.

165 Hôm nay, tôi không biết bị đánh bại bao nhiêu. Cách đây không lâu tôi đi vào, lắng nghe một buổi phát thanh trên đài. Và có một mục sư đang giảng về sự sống lại, từ Cô-rinh-tô Nhất 15. Và ông đang giảng sự sống lại. Và ông đã dừng ngay lại giữa bài giảng của ông, và ông nói, “Anh em biết, có thật nhiều người sợ bị đánh bại.” Ông nói, “Khi Đại tướng Patton mất một nhóm binh sĩ,” nói, “lúc đó họ đã bảo ông...Ông đã nhấn lại và ông muốn thêm ít binh sĩ nữa, và họ điều lên thêm cho ông một ít binh sĩ

nữa. Ông để họ bị thiệt mạng, và ông lại đòi thêm một số binh sĩ nữa. Và khi ông có được tốp thứ ba trên đó,” nói, “mỗi lần đạn rít lên, họ chạy dưới một cái hộp thiết, hay chạy dưới thứ gì đó khác, sợ hãi.”

¹⁶⁶ Ông bảo, “Hãy gửi đến cho tôi những đấng nam nhi, không phải những đứa con nít.” Ông nói, “Tôi muốn có những đấng nam nhi sẵn sàng hy sinh. Tôi không muốn người nào đó sợ chết. Nếu sự nghiệp mà chúng ta đang chiến đấu không xứng đáng để hy sinh cho, thì hãy ngăn họ khỏi tôi. Tôi muốn có những đấng nam nhi.”

Họ bảo, “Nhưng ông đã thua hai hay ba trận rồi.”

¹⁶⁷ Ông đáp, “Tôi đã không thua cuộc chiến. Tôi chỉ thua một trận đánh.” Điều gì đó nói trong lòng tôi.

¹⁶⁸ Tôi nhớ Eisenhower có nói, “Khi tôi phát tiếng đạn, ra lệnh và họ nhồi một viên đạn vào trong khẩu pháo, họ cho nó phát nổ và nó chỉ là một tiếng xèo, nó không hoạt động,” nói, “tôi không từ bỏ và không đầu hàng. Tôi vứt viên đạn ra ngoài và nạp một viên khác vào, thử nó. Nếu nó không hoạt động, tôi lại bỏ một viên khác vào, cho đến lúc một viên có tác động.”

¹⁶⁹ Đó là cách nó phải được thực hiện. Tôi không biết nó sẽ như thế nào. Nhưng Đức Chúa Trời là Quan Án của tôi trên bục giảng này, Tôi không biết có bao nhiêu viên bị xì và bao nhiêu—bao nhiêu trận đánh tôi sẽ thua, nhưng tôi sẽ không thua cuộc chiến. Ngài đã bảo tôi Ngài sẽ ở cùng với tôi. Tôi sẽ đứng yên cho đến lúc tôi nhìn thấy chức vụ đó được khẳng định và nhìn thấy nó đi vào hoạt động. Tôi bắt đầu sáng nay, bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Tôi không biết liệu nó sẽ hoạt động ở đây hay không, nó sẽ có hoạt động ở nơi nào đó khác hay không, nó sẽ hoạt động như thế nào hay điều gì sẽ xảy ra. Nhưng tôi sẽ bước đi ngay xuống những hàng cầu nguyện, cầu nguyện cho người đau, cho đến lúc tôi biết được những gì đang xảy ra. Tôi đã nhìn thấy nó xảy ra hai hay ba lần.

¹⁷⁰ Tôi đã nhìn thấy nó xảy ra trong nhà của Hattie. Bao nhiêu anh em từng nghe câu chuyện về những con sóc, và về cô gái, người phụ nữ trẻ? Người đầu tiên trong tất cả kể từ lúc chúng

ta biết được, kể từ những ngày của những môn đồ, đã từng được ban cho đặc quyền để nói, “Hãy cầu xin những gì mà người muốn,” khi anh em có mặt ở đó. Anh em đã từng nghe câu chuyện đó không? Anh em đã từng nhìn thấy người đàn bà đó không? Bao nhiêu anh em chưa bao giờ nhìn thấy nàng, và muốn, muốn nhìn thấy người nữ mà câu chuyện đã xảy ra? Chúng ta...

Hattie, mời chị đứng lên được không? Đó là thiếu phụ ấy.

¹⁷¹ Đang đứng trong nhà của chị ấy. Sau khi tôi đã nhìn thấy tám con sóc, tuyệt đối không có con nào ở nơi nào xung quanh, và, chỉ nói ra một lời, và chúng đang đứng đó. Thật vậy. Đó là, chúng đấy. Và tôi hỏi, “Cái gì đã làm cho những con sóc đến đó?” đang ngồi tại bàn của cô ấy. Và mẹ của cô, Chị Wright, đây là Anh Wright, đang ngồi tại đó. Bao nhiêu anh em đã có mặt tại bàn, bao nhiêu anh em có mặt ở đây sáng nay? Hãy đưa tay lên.Ồ, họ đấy, khắp cả tòa nhà. Thấy không? Được rồi, họ đã có mặt ở đó. Và tôi nói, “Ngày nào đó...” Người chị tật nguyền nhỏ bé của họ đang ngồi ở đó.

¹⁷² Tôi nói, “Nó phải đến bởi khải tượng, vân vân, nhưng ngày nào đó nó sẽ đến khác hẳn.” Tôi đang nói chuyện giống như thế. Đột nhiên, Điều gì đó xúc dầu cho điều đó (để nó lại cho dân sự này), tôi chưa bao giờ cảm thấy một sự xúc dầu như thế. Tại sao? Bởi vì Hattie đã nói điều đúng.

¹⁷³ Tôi nói, “Những con sóc đã đến từ đâu? Chẳng có một con nào ở đó, thậm chí không có một chỗ cho chúng, chỉ giống trên một cột điện thoại ngay ở đó. Và tôi đã nhìn thấy nó xảy ra tám lần liên tiếp.” Và tôi nói, “Tôi không biết chúng đến từ đâu.” Tôi nói, “Điều duy nhất tôi biết, rằng Đức Chúa Trời cố gắng để xác nhận một Sứ điệp cho Áp-ra-ham một lần nọ, và Ngài đã phán một con chiên đực xuất hiện, vì Ngài cần một chiên đực để xác nhận Điều đó. Chắc hẳn là tôi cần một con sóc, để nói con sóc của tôi. Và Ngài đã làm điều đó tám lần liên tục, đúng hơn là, bảy lần liên tục.” Và tôi nói...

¹⁷⁴ Và, Hattie, có lẽ không biết những gì người đàn bà đang nói. Hãy nhìn cách Nó đã bỏ qua những kẻ giàu có và ngạo mạn. Hãy

nhìn cách Nó bỏ qua mọi thứ, và đến với một bà già nhà quê nghèo nàn ở đó.

175 Và tôi có hai mươi đô-la trong túi của tôi, để trả lại cho người đàn bà, mà, bà đã hứa dâng năm mươi đô-la cho hội thánh mới này sắp đến. Tôi không nói ra điều này để làm bà bối rối; bà không thể có đủ năm mươi xu, thực sự, để dâng nó. Nhưng, tấm lòng của bà ở trong Sự điệp, bà muốn. Anh Neville, tôi tin, đã nhận số tiền đó, không chịu lấy số còn lại, chỉ để cho bà dâng hai mươi đô-la trong số đó thôi. Và tôi có hai tờ mười đô-la trong túi, Meda đã trao cho tôi mua hàng tạp hóa, và tôi nói, “Tôi sẽ trả số tiền ấy lại cho bà ngày hôm nay.”

176 Rồi tôi suy nghĩ, Điều gì đó nói với tôi, nói, “Chúa Jê-sus đã nhìn thấy người đàn bà góa đó bỏ vào ba đồng xu của bà, và Ngài đã không bao giờ lấy nó lại từ bà.” Ngài để cho bà cứ hành động vì Ngài có điều gì đó vĩ đại hơn trên con đường.

177 Tôi không hề biết Ngài đang phán với tôi theo cùng một cách, về một người đàn bà góa, không có chồng. Chồng bà đã bị giết. Tôi cũng không biết đó cũng là Đấng ấy, khi tôi nói, “Vậy thì tôi sẽ cứ giữ hai mươi đô-la, Ngài có điều gì đó khác cho bà ấy.”

178 Tôi nói, “Điều duy nhất mà tôi biết, rằng Giê-hô-va vẫn là Giê-hô-va Di-rê. Ngài có thể sẵn sàng một của lễ dâng.”

179 Và Hattie, không biết những gì mà nàng đang nói, đứng lên và nói, “Anh Branham, đó không là gì cả ngoài sự thật.” Ô, chao ôi! Đó là điều đúng để nói. Đó là điều có thật để nói.

180 Vào khoảng thời gian đó, Quyền phép của Đức Chúa Trời giáng vào nơi đó; tôi chưa bao giờ cảm thấy một sự xúc dầu như vậy. Khi Nó xảy ra, tôi bảo, “Hattie, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, hãy cầu xin những gì chị muốn! Tôi không quan tâm nó là cái gì, Đức Chúa Trời đã ban cho tôi thẩm quyền để ban cho chị điều ao ước của lòng chị ngay bây giờ. Nếu chị cầu xin một triệu đô-la, chị có thể có được điều đó. Cầu xin cho cô bé tật nguyền đó đứng lên và bước đi, chị có thể có được nó. Hãy cầu xin bất kỳ điều gì khác.”

Chị nói, “Tôi sẽ cầu xin điều gì, Anh Branham?”

181 Tôi bảo, “Bất kỳ điều gì mà chị mong ước. CHÚA PHÁN NHƯ VẦY.”Ồ, quả là một cảm xúc tuyệt vời!

182 Chị nhìn chung quanh. Tại đó người cha tóc bạc cao tuổi của chị đã được, hầu như mang trở lại từ kẻ chết. Người mẹ có tuổi của chị ngồi đó, đau ốm. Người chị tật nguyền, nhỏ bé của chị ngồi đó.

183 Nhưng chị đã chọn chỉ những gì là đúng. Chị có hai con trai tuổi vị thành niên vào thời kỳ hiếu động đó. Người chồng quý báu của nàng đã đi về miền Vinh hiển; chị là một Cơ-đốc nhân, đang chờ đợi. Nhưng những cậu bé không phải là Cơ-đốc nhân. Chị nói, “Linh hồn của hai con trai tôi.” Chúa ban phước cho lòng chị.

184 Tôi nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, chị có được chúng rồi đó.”

185 Và chúng có mặt tại đây, được báp-têm vào trong Đức tin. Đêm nọ họ đã kể với tôi, thậm chí, cậu bé đang rửa chân trong đó, đặt tay mình trên đầu của Anh Neville, và cầu nguyện cho anh ấy khi anh ấy đang rửa chân.

186 Hai cậu bé chắc có lẽ đang ngồi nơi nào đó tại đây trong buổi nhóm sáng nay. Có phải, Hattie, chúng có mặt tại đây với chị không? [Chị Hattie nói, “Chúng đang ở đằng sau đó.”—Bt.] Phía sau, ở phía sau. Các cậu bé, các em ở đâu? Hãy đưa tay lên. Hai cậu bé ở đâu? Chúng kia kia, đang đứng ở phía sau. Chúa ban phước cho các em. Được rồi. Thế đấy.

187 Vậy thì, điều gì đã xảy ra? Cùng điều như vậy, cho dầu là gì, chị ấy có thể đã xảy ra...những gì mà chị đã cầu xin, chị có thể có được nó. Chị có thể có được nó.

188 Bây giờ tôi muốn thấy điều đó xảy ra. Đó sẽ là thái độ của dân sự đối với Sứ điệp. Thấy chị ấy nói nó như thế nào không? Chị ấy đã nói chỉ điều đúng. Đó là những gì mà anh chị em nói, thực hiện nó. Những gì anh chị em nói!

189 Hãy nhìn người đàn bà Sy-rô phê-ni-xi khi bà đến với Chúa Jêsus. Bà thưa, “Thưa Chúa, con gái của tôi bị quỷ ám. Ngài là Con của Đa-vít, xin đến chữa cho nó.”

190 Ngài đáp, “Không xứng cho Ta để lấy bánh của con cái mà cho các người là những con chó.”

191 Chà! Chuyện gì xảy ra nếu Ngài đã nói điều đó với vài người trong chúng ta? Chúng ta ắt nói, “Gọi tôi là chó ư? Hừ, dù sao đi nữa, Ngài chẳng là gì cả! Giáo hội lớn thì đúng. Ngài chẳng là gì ngoài một kẻ cuồng tín thánh. Ngài chẳng là gì ngoài một Bê-ên-xê-bun.” Chúng ta có thái độ đó. Nhưng bà thì không.

192 Bà thưa, “Lạy Chúa, thật vậy. Ngài nói hoàn toàn đúng. Nhưng những con chó ấy sẵn lòng ăn những mảnh vụn dưới bàn của những con cái.”

193 Câu trả lời đó bắt được Ngài. Ngài phán, “Bởi lời này, ma quỷ đã ra khỏi con gái của người. Vì lời nói này!”

194 Chính là thái độ của các bạn, thưa các bạn. Há Ngài đã không nói điều đó sao? Các bạn phải tin, thưa các bạn. Các bạn, đừng tin tôi, tôi là một con người; nhưng các bạn tin những gì mà tôi đang nói cho các bạn, hãy tin Sứ điệp. Nếu các bạn không tin sứ giả, hãy tin Sứ điệp. Nếu một người bước vào trong phòng đó, với một bức điện tín, cho dấu người đàn ông đó trông giống cái gì hay anh ta là ai, lớn hay nhỏ, anh em tin những gì ở trong điện tín, không phải là người đó. Đức Chúa Trời sai tôi đến để nói cho anh em. Tôi có một Sứ điệp. Đức Chúa Trời đã sai tôi đến để bảo cho anh em rằng Ngài đã từ kẻ chết sống lại, rằng Ngài có mặt tại đây sáng nay. Ngài đã chứng minh nó bởi những dấu kỳ phép lạ, rằng Ngài có mặt tại đây, và mỗi người trong anh chị em có thể được chữa lành bệnh tật của mình nếu anh chị em có thái độ đúng khi anh chị em đến. Mời anh chị em làm điều đó, trong khi chúng ta hát bài *Chỉ Tin Mà Thôi*.

195 Bây giờ hãy để cho những người sắp được cầu nguyện, đến ngay trên đây và xếp hàng ngay chung quanh đây. Bây giờ, đừng đến nếu như các bạn không tin với tất cả tấm lòng.

196 Chúa yêu quý ôi, đây là thì giờ. Con cầu xin Ngài sẽ chữa lành cho những người này, lạy Chúa. Và thánh hóa dầu này. Xin nhận lấy vinh hiển về cho chính Ngài, lạy Cha. Chúng con phái những người này đi trong Danh Chúa Jê-sus Christ. A-men.

197 Tôi tự hỏi liệu chúng ta có thể yêu cầu những người đó đang đứng bên phía này ở đây không, nếu có một lối đi mà họ có thể đến một phòng nhỏ tại đây, để chúng ta có thể cho dân sự đi ngay

qua, nếu như anh em có thể. Ngay qua đây, đi ra ngoài lối đó. Rồi hết thấy họ có thể đến lối này, ngay dưới một hàng, để làm một hàng đi ra ngoài theo lối đó.

¹⁹⁸ Điều gì đó phải xảy ra, Anh Neville. [Anh Neville nói, “A-men. Nó đang xảy ra ngay bây giờ. Ngợi khen Chúa! Chúa Jêsus có mặt tại đây. Vâng. Mỗi người trong họ được chữa lành bởi Quyền phép của Đức Chúa Trời.”—Bt.] A-men.

¹⁹⁹ (Nói gì vậy? Đúng...Ồ, không, chỉ ngay ngang qua đây. Anh Neville và tôi, vâng, chúng ta sẽ cầu nguyện cho họ ngay đoạn cuối. Vì vậy, không thể để họ đi quanh lối này, bởi vì anh em sẽ, nếu anh em làm thế, anh em sẽ...Chỉ một phút...?...)

²⁰⁰ Bây giờ xin cho tôi nói với cử tọa đang chờ đợi: *Đây là Lời Đức Chúa Trời, Đấng tôi...Những gì mà tôi sống bởi, và sẽ chết bởi, bởi ân điển và sự vùa giúp của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Quan Án trang trọng của tôi, tôi đã bảo cho anh em Lẽ thật. Tôi đã nhìn thấy, và tất cả những điều này đang đến với nó. Thậm chí từ con cá nhỏ đã được nuôi ở dưới đó, anh em đã bao giờ nghe câu chuyện đó không? Ở đó những người đàn ông ngồi ngay phía sau đó, cả hai họ, đã có mặt ở đó khi nó xảy ra; được bảo ngày trước khi nó xảy ra. Bây giờ, như thế nào tôi có thể bảo cho anh em những điều này là điều nào? Xem đó, tôi muốn giảng, vào một trong những đêm này, về *Cân Bằng Đối Trọng*. Loài người có thể bảo cho anh em điều gì đó, và chỉ cứ xây lên giống như thế, nhưng nếu không có lời Kinh Thánh để cân bằng đối trọng nó, rốt cuộc nó sẽ sụp đổ. Nếu sự phân biệt này, và những khái tượng này và những điều mà tôi đã bảo cho anh em về, nếu đó đã không phải là Lẽ thật; điều đầu tiên, có một Kinh Thánh để hỗ trợ nó, và có Đức Thánh Linh để chứng minh rằng tôi đã nói ra Lẽ thật.*

²⁰¹ Bây giờ, tôi đã có khoảng mười bốn năm trên cánh đồng truyền giáo, trải qua mọi điều chỉ trích có thể có trước mặt tôi. Học thức, thông minh, mọi điều khác, không một lần họ có thể...

²⁰² Rồi anh em biết họ đã nói gì không? Anh em đã nghe nó ở đây. Họ nói, “Nhiều người trong vòng cử tọa sẽ đi loanh quanh, trò chuyện với dân sự.” Trước hết họ bảo đó là những người từ

giáo hội của tôi, đi lên đó để thực hiện. Rồi họ không thể bắt bẻ được điều đó, có quá nhiều người trong họ.

203 Điều kế tiếp họ nói, rằng, “Nó giống như thể là những người anh em” mà đi với tôi, “họ đứng đằng sau đó và nói, ‘Người này đã nghe được rồi, tai anh ta nghe được rồi.’”

204 Rồi họ nói rằng, “Billy Paul, Billy Paul sẽ đến và—và đi lên đó và đọc trong tấm thẻ, những gì dân sự nói. Nếu có điều gì đó sai trật với tai của họ, cậu ta sẽ nói, ‘tai của họ’ hay ‘dạ dày của họ.’”

205 Làm thế nào có thể họ có thể ở ngoài đó mà không có những tấm thẻ câu nguyện? Làm thế nào nó có thể nói trước những sự việc mà xảy ra một cách hoàn hảo? Làm thế nào có thể là cách đó? Không thể được. Bất kỳ ai biết, rằng phải có tâm trí đúng đắn của họ.

206 Họ đã nói giống như vậy về Chúa Jêsus, khi Phi-líp đi và kiếm Na-tha-na-ên. “Ông ấy là một người bạn của Chúa Jêsus.” Ông nói, “Chắc chắn, ông ấy đã bảo cho Chúa Jêsus tất cả về họ. Ngài đang đi theo ông ta.”

207 Và rồi họ các môn đồ đã nói, hay những môn đồ của giáo hội lớn đó đã nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun. Ông ta là Bê-ên-xê-bun. Ông ta là một kẻ bói toán.”

208 Chúa Jêsus phán, “Ta sẽ tha thứ cho các ngươi về điều đó. Nhưng ngày nào đó Đức Thánh Linh sẽ đến làm điều giống như vậy, một lời chống lại Đấng đó sẽ không bao giờ được tha thứ đâu.” Vậy thì nếu...

209 Tôi đã và đang trung thực với anh chị em dân sự, trung thực như tôi biết thế nào.Ồ, tôi có thể mâu thuẫn với một vài niềm tin mà anh em có trong thần học và các thứ. Nhưng, lý do mà tôi làm điều đó, Phao-lô nói, “Nếu một Thiên sứ nào từ trên Trời đến và rao giảng bất kỳ điều gì khác ngoài những gì Kinh Thánh nói,” và những gì mà ông đã dạy, “Hãy để người đó bị rửa sả.”

210 Vì vậy, tôi phải làm theo chỉ những gì Kinh Thánh nói. Nếu Kinh Thánh nói, “Ngài hôm qua và đời đời không hề thay đổi,” tôi tin điều đó. Chỉ bất cứ điều gì mà Kinh Thánh nói, đó là thật chính xác những gì mà tôi tin. Tôi chỉ nói nó giống như thế. Tôi

đã không có học thức nào, không có sự huấn luyện nào. Tôi chỉ lắng nghe Đức Thánh Linh và Kinh Thánh. Và cho đến nay, cho đến buổi sáng Phục Sinh này, trong ba mươi mốt năm, Ngài đã không để cho tôi bị thất vọng.

²¹¹ Và tôi nói cho anh em rằng Đức Thánh Linh đã bảo tôi về chức vụ đó sắp đến, trong hai hay ba năm qua, và tôi đã nói cho các hội thánh ở mọi nơi. Và Đức Chúa Trời Toàn Năng là Quan Án của tôi, ngay trên đây phía bên này của Salem, những con sóc xuất hiện chỗ mà không có sóc. Ngay dưới đó với Charlie, đang đứng đằng sau đó, và nhiều người trong họ dưới đây tại Kentucky; những con sóc đến ngay vào những chỗ mà chúng không có, đã bảo chúng sẽ có mặt ở đâu. Chỗ mà Tony và họ, Banks, đang ngồi tại đó. Và nó đấy, một cách chính xác. Đến ngay trở lại, và người đầu tiên mà đã từng được phán cho, là người phụ nữ đó đang ngồi ngay đó, và kia kia. Một buổi sáng khác trên đó, khi tôi bị ốm với tình trạng đau họng, tôi đã nhìn thấy Chúa Jêsus đang đứng trước tôi, và Ngài bảo cho tôi rằng chức vụ đã được khẳng định cho tôi rồi.

²¹² Vậy thì điều gì sẽ xảy ra, tôi không biết. Nhưng, một điều, tôi phải đặt qua một bên cái khác, để bước ra trên điều này. Cách duy nhất tôi biết thực hiện. Bây giờ nó đã được tỏ cho biết, hãy để điều này được khắc vào, như Gióp đã nói sáng nay, với một cây bút bằng sắt, trên một vàng đá. Tôi không biết điều gì để làm. Điều duy nhất tôi biết, là bước tới. Ngài đã bảo cho tôi. Và Đức Chúa Trời là Quan Án của tôi, Ngài đã bảo tôi. Tôi đã nói cho anh em Lẽ thật. Và nếu Đức Chúa Trời đã khẳng định và đã bảo cho anh em, và không có một lần nào mà có thể bất kỳ người nào tại đây từng đặt tay của họ trên bất kỳ điều gì sai trật, rồi điều này, cũng đúng. Nó, cũng đúng.

²¹³ Bây giờ khi tôi đi đến đây và đứng vào cuối hàng, tôi đang có trưởng lão, Anh Neville ở đó, một người tin kính, mục sư của chúng ta tại đây, để xúc dầu cho dân sự, tôi sẽ đặt tay trên dân sự, bởi vì sự ủy thác của Chúa Jêsus, sau lễ Phục Sinh, là, “Hãy đi đặt tay trên những người đau, họ sẽ bình phục.”

²¹⁴ Tôi không biết điều gì Ngài sắp bảo cho tôi dọc theo hàng. Tôi sẽ cố gắng cảm thấy cho được sự xúc dầu siêu việt đó. Tôi không

biết điều gì sẽ xảy ra. Tôi không biết. Bất kể nó là gì, tôi sẽ làm như Ngài bảo tôi.

215 Bây giờ hãy đến gần, hãy đến gần với một tấm lòng trọn vẹn. Cho dầu nếu Ngài có quở trách anh em, nếu Ngài chẳng nói điều gì với anh em, bất kể đó là gì, anh em ra đi cảm tạ ơn Ngài, anh em thấy. Bởi vì, công việc được trọn, nó là cách nào đó để đến được với anh em.

216 Bây giờ, thưa anh, với cái chân đó, tôi muốn anh tin nó. Nếu Ngài, bởi điện thoại, có thể cắt đi cơn đau dạ dày đó khỏi anh, chắc chắn Ngài có thể lấy đi cơn đau của cái chân đó khỏi anh sáng nay, đây. Bây giờ anh hãy tin với tất cả tấm lòng của anh.

217 Và thiếu phụ với bé sơ sinh đó mà bị bệnh tim, đừng nghi ngờ nữa. Hãy tin! Hãy tin!

218 Bây giờ, tôi muốn mọi người trong nhà thờ ở trong sự cầu nguyện. Và tôi sẽ đi xuống để cầu nguyện. Tất cả anh chị em cứ giữ trong sự cầu nguyện bây giờ, trong lúc tôi mang hàng cầu nguyện này qua, cầu xin, chỉ đặt tay tôi trên đó và nói lời ban phước.

219 Và, hãy nhớ, nếu bất kỳ người nào trong các bạn có tội lỗi nào không xưng ra, hãy để cho các bạn biết rằng Đức Chúa Trời không bao giờ chữa lành cho các bạn với tội lỗi không xưng ra đó. Hãy làm điều đó cho đúng, trước khi anh em đến qua đây, bởi vì nó có thể khiến cho anh em tệ hơn. Hiểu không?

220 Vậy thì nó không phải ở trong sự phân biệt. Sự phân biệt, tôi nhận ra được những sự việc. Nhưng, và đây không phải là sự phân biệt, tôi đang kiếm tìm một chức vụ mới. Tất cả anh em có hiểu rõ không? Được rồi. Nào hãy tin.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu khi cầu nguyện.

221 Lạy Đức Chúa Trời là Cha, những vân tay của con vẫn còn trên bục giảng này, hết những giờ này đến những giờ khác, đến bây giờ gần ba mươi năm hay hơn rồi, con đã đứng ở đây giảng, và khắp thế giới. Và Ngài đã khải định Tin Lành mà con đã rao giảng, bởi vì Sứ điệp đến từ Ngài. Con chưa bao giờ đến bất cứ trường học nào, chưa bao giờ cầu hỏi người nào ngoài Ngài,

đọc Lời Ngài và chờ đợi nhìn thấy những gì mà Đức Thánh Linh nói sẽ làm.

²²² Và bây giờ, lạy Chúa, Ngài biết về chức vụ này trong Mác 11:23, và biết rằng thì giờ đã gần rồi, biết rằng con đã nói một cách thành thật về những con sóc, và về Chị Hattie và các con trai của chị. Bây giờ, Cha ôi, và biết rằng khái tượng đó đến trên con ở trên đó vào lúc ở trên giường, buổi sáng nọ. Con đã thấy quyền Kinh Thánh đó, và rồi thập tự giá đó, và rồi Ngài. Và được bày tỏ trong trí con rằng con phải chấp nhận nó, bởi vì nó đã được xác nhận.

²²³ Bây giờ, lạy Chúa, sáng nay con đi về phía trước trong nhà thờ của con, để đứng tại đây trong buổi sáng Phục Sinh này, cầu nguyện rằng Ngài sẽ dấy lên cho con một ân tứ mới, đầy quyền phép hơn, vì có dân sự, đầy quyền phép hơn. Không phải vì sự cứu chuộc của con; bởi vì Ngài đã cứu con, rồi, lạy Chúa. Không phải cho bản thân; con đã từ chối tất cả những điều vĩ đại, để biết Ngài. Như Ngài đã nói với con ngoài đó tại một đền thờ vĩ đại đó, một ngày nọ, “Ta là phần của người.” Bây giờ, Chúa ôi, xin để con là phần của Ngài, để con có thể tìm thấy ân huệ với Ngài, rằng Thánh Linh Ngài sẽ đến trong con. Và khi con đặt tay trên dân sự quý báu, đang chịu khổ này, cầu xin Thánh Linh của Ngài, Chúa ôi, làm phần còn lại của công việc. Đó là tất cả mà con biết để làm, Chúa ôi.

²²⁴ Con ghi nhớ sứ mạng của con, con được “sinh ra để cầu nguyện cho những người đau, khiến cho họ tin, và chân thành khi người cầu nguyện.” Chúa ôi, con chỉ...Con không biết như thế nào để chân thành hơn nữa. Con—con...Họ đang chịu đau khổ, Chúa ôi. Và con—con đã chịu đau khổ, chính con. Xin, Chúa Kính yêu, ban cho họ sẽ được chữa lành, mỗi người.

²²⁵ Con đi tới bây giờ, Chúa ôi, bởi đức tin, như Môi-se đã bước đi hướng về Biển Đỏ. Con bước từ bục giảng được biệt nên thánh này, xuống hàng cầu nguyện này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Cầu xin Đức Chúa Trời Đấng đã ban cho con những con sóc đó, Đức Chúa Trời Đấng đã ban cho Chị Hattie những lời đó, Đức Chúa Trời Đấng đã bảo con để nói với họ, cầu xin Ngài cùng đi với con. Con đi trong Danh Chúa Jêsus Christ. [Anh Branham rời

mi-crô để cầu nguyện cho người đau, nhiều lời của anh không thể nghe rõ được—Bt.]

226 Hỡi Sa-tan, ta kết tội...ngươi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy rời khỏi đứa bé. Hãy ra khỏi nó, hãy ra khỏi đứa bé này; hãy đi, và đứa bé được khỏe mạnh.

227 Tôi đặt tay trên người em của tôi trong Danh Chúa Jêsus Christ, và lên án sự đau khổ của thân thể nó. A-men.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ, ban cho chị ấy lời thỉnh cầu của chị.

228 Lạy Chúa, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin ban cho Chị Ruth sự chữa lành của chị. A-men.

229 Tôi sẽ cầu nguyện cho bé sơ sinh. Nhưng tôi—tôi đi xuống từ bục giảng đó...Chị sống ở đâu? [Chị ấy nói, “Bloomington.”—Bt.] Bloomington, Indiana? Viết cho tôi một lá thư về đứa bé này. Sưng hết cả trong dạ dày ở đây bây giờ. Chị sẽ tin, thưa chị, rằng nó đúng chứ? [“Tôi tin nó đúng.”]

230 Thế thì, Cha ôi, con đặt tay trên...em bé này, và lên án ma quỷ này. Hãy rời khỏi em bé. Và xin cho...?...Xin cho nó giờ đây được bình thường và em bé được chữa lành.

Chị viết cho tôi một lá thư, trong vài ngày.

231 Thấy em bé bị lác mắt ấy đang nằm đó không? Nếu chị sẽ không còn nghi ngờ gì nữa, chị sẽ mang em bé đó trở lại và tổ cho thấy nó bình thường và mạnh khỏe.

232 Tôi đặt tay trên chị này. Và xin cho chị có thái độ của người đàn bà Sy-rô-phê-ni-xi. Và xin cho chị được chữa lành trong Danh Chúa Jêsus Christ...?...

Hãy để cho trái tim được mạnh khỏe, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

233 Tôi nói những lời này. Nó phải được khỏe mạnh. Nó không thể là điều gì khác. Chúa Jêsus phán, “Ta có thể, nếu các ngươi tin.” Bây giờ, nếu Ngài có thể tạo nên một con sóc xuất hiện ngay giống như *thế*, giống như Ngài đã làm một con chiên đực một lần nọ, thì Ngài có thể làm cho trái tim đó xuất hiện bình thường và khỏe mạnh. Nó phải như vậy.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy để cho trái tim được mạnh khỏe. Xin nhậm lời.

234 Vậy thì, điều đó há không đơn giản sao? Nó đơn giản. Đức Chúa Trời thật là đơn giản, chúng ta chạy trên đỉnh của nó. Vậy thì anh chị em thật sự đủ đơn giản thậm chí không nghĩ về điều đó nữa. Nó sẽ ổn thôi.

235 Chúa ôi, xin để cho người chị của chúng con được khỏe mạnh, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. Chị...?...?

236 Chúa ôi, bây giờ con đã nói những lời này, một cách trung thực như con có thể xưng nhận trước dân sự. Con đã bảo họ, “Nếu anh chị em nói với hòn núi này, ‘Hãy dời đi,’ và đừng nghi ngờ, anh chị em có thể có những gì anh chị em đã nói.” Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho nỗi khổ này được cất đi, và hết thảy những bệnh tật của anh chị em mà anh chị em có. Bây giờ đừng nghi ngờ. Hãy đi thẳng đến gần với Ngài bây giờ.

237 Chúa ôi, con đặt tay trên em bé nhỏ này với chứng đau đầu kinh khủng này. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho nó được chữa lành. A-men.

238 Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin để cho hòn núi đó dời đi khỏi nó, xin cho nó được chữa lành. Xin cho người anh em của chúng con được bây giờ được khỏe mạnh...?...A-men.

239 Điếc và câm; bị điếc đặc. Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ! Con đã đứng và rao giảng ngày này qua ngày khác, và năm này qua năm khác, con chưa bao giờ nhìn thấy đức tin đến trong sự tiếp xúc với Ngài, trong cả đời con, nhưng có điều gì đó đã xảy ra! Bây giờ, tai em bé bị điếc, và bị đau quặn trong dạ dày. Xin để cho em bé được chữa lành, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Bây giờ, đừng nghi ngờ.

240 Chúa ôi, Ngài biết những nỗi khổ của thân thể nó. Với những bàn tay đặt trên nó, với tấm lòng chân thành, xin để cho nó được chữa lành trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

241 Sự chết nằm tại một cánh cửa, đức tin ở cánh cửa tiếp theo. Đức Chúa Trời ôi, xin lăn đi vàng đá và để cho đức tin tiếp quản.

Cầu xin cho căn bệnh ung thư lia khỏi chị ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

242 Lạy Chúa, xin cho anh ấy được chữa lành. Con đặt tay trên anh. Sứ điệp vẫn đang vang lên xuyên qua các bức tường. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho anh ấy được chữa lành.

243 Lạy Đức Chúa Trời là Cha, con đặt tay trên người anh em của con. Xin được như vậy, Chúa ôi, Thánh Linh và quyền phép Ngài, xin đáp lời cầu xin của anh ấy. Xin được như vậy, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xong rồi. Đừng nghỉ ngơi.

244 Chúa ôi, khát khao của người anh chúng con là đến trong sự Hiện diện Ngài, với tình trạng này ở trên anh. Bây giờ, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho anh có được những gì mà anh đang cầu xin. A-men.

245 Quả là một điều vĩ đại! Xin để cho Đức Thánh Linh đến trên con trẻ này, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời mà họ mang nó đến với...?... Vì cơ Vương Quốc của Đức Chúa Trời, cầu xin cho nó nhận lãnh điều đó. A-men.

246 Lạy Cha, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho điều đó được nên, để người chị của chúng con được chữa lành, và đáp lời cầu xin của chị, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

247 Cầu xin cho nó được thực hiện. Anh em sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Không có cách nào để giữ anh tránh khỏi...?...Anh phải có! Anh phải nhận lãnh Nó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Anh ủng hộ Nó.

Chỉ phá vỡ lớp nhỏ ở đó. Chỉ nói...?...

248 Lạy Cha Thiên thượng, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin đáp lời cầu xin của chị chúng con. A-men.

249 Lạy Cha, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin đáp lời yêu cầu của người chị em của chúng con. Xin cho chị được chữa lành. A-men.

250 Ngài có thể khiến cho một con sóc xuất hiện, bảy lần liên tục. Ngài đã ban cho người đàn bà đó bất kỳ điều gì mà chị cầu xin; Ngài sẽ ban nó cho bạn...?...

251 Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin nhậm lời cầu xin của người chị em của chúng con. Đó là Lời Ngài. Cảm tạ Ngài. Và xin nhậm lời chị, Cha ôi, qua Chúa Jêsus Christ. A-men.

252 Những người yêu dấu của chị? Lạy Cha, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin ban cho những người này...?...

253 Chúa ôi, người nữ Do Thái nhỏ bé này...Ngài là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham. Xin ban cho, trong Danh Chúa Jêsus Christ, lời thỉnh cầu của chị. Xin được như vậy!

254 Trong Danh Chúa Jêsus Christ, Đức Chúa Trời của Thiên đàng, xin nhậm lời cầu xin của chị ấy. A-men.

255 Bé gái này. Ngay khi em đến trên bục giảng ở đó, Đức Chúa Trời đã bảo cho tôi tất cả về đời sống của em. Ngài sẽ cất cơn run rẩy đó khỏi em.

256 Chúa ôi, con lên án bệnh thần kinh trong cô gái này. Xin cho nó lìa khỏi cô giờ này và cô bước ra đây thật hạnh phúc. Nó sẽ như vậy, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

257 Đức Chúa Trời của Thiên đàng, Đấng đã khiến Con Ngài, Chúa Jêsus sống lại, chúng con kỷ niệm sự sống lại, xin cho chị ấy kỷ niệm sự sống lại đó hôm nay...?...Trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

258 Trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, con đặt tay trên chị của con, cầu xin để chị có thể được chữa lành bây giờ trong Danh Chúa Jêsus.

259 Trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, xin cho chị của chúng con được chữa lành. A-men. Nó không thể giữ chị. Nó phải lìa khỏi. Hãy đi, bệnh này chỉ phải rời đi.

260 Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người chị em của chúng con được chữa lành. A-men. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, con chữa lành người này, chị của con. A-men.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ, con chữa lành người chị của con. A-men.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ, con chữa lành chị của con.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ, con chữa lành người này, chị của con.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ, con xin ban cho chị ấy lời thính cầu của chị. A-men.

261 Lạy Chúa, trong Danh Chúa Jêsus Christ, con xin ban cho người mẹ trẻ này lời cầu xin của chị.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ, con xin ban cho lời thính cầu của chị, Chúa ôi.

Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, con xin ban cho người mẹ này lời thính cầu của chị.

262 Ó Sa-tan, ta đuổi ngươi. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy rời khỏi người đàn bà.

263 Nó đã trói buộc chị trong một thời gian dài. Bây giờ chị được tự do. Chị sẽ được mạnh khỏe. Bây giờ sẽ ổn thỏa, vậy. Bây giờ hãy tin điều đó.

264 Lạy Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus Christ, con xin ban cho chị này, bị què, sự chữa lành của chị. A-men.

265 Trong Danh Jêsus Christ, tôi xin ban cho người chị này sự chữa lành của chị. A-men.

266 Trong Danh Chúa Jêsus Christ, chị ơi, tôi xin ban cho chị sự chữa lành của chị. A-men. Xin được như vậy!

267 Tôi tin cậy Đức Chúa Trời tôi đang không phạm lỗi. Xin ban cho điều này, bởi đức tin. Xin được như vậy!

268 Anh có tin Đức Chúa Trời ban cho anh sức mạnh cũng để chữa lành bệnh tim không? Anh có tin câu chuyện mà tôi vừa kể không? Với tất cả lòng mình không? Thế thì tôi ban cho anh sự chữa lành của anh. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, tôi ban cho anh sự chữa lành của anh.

269 Tên của người đàn bà vừa mới đi lại ở đây là gì? Chị sống nơi nào đó gần đây? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Chị nhớ rằng chị được chữa lành! Điều đó đúng như tôi đang đứng ở đây.

270 Lạy Cha trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin ban cho điều này, con cầu xin, sự chữa lành của chị ấy. A-men.

271 Lạy Cha, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị ấy có được sự chữa lành của mình. A-men!

272 Tôi—tôi—tôi thông báo cho anh chị em...Tôi—tôi—tôi...Bởi ân điển của Đức Chúa Trời, qua ân tứ Thiên liêng, tôi ban cho anh em sự chữa lành của anh chị em! Cũng, đuổi đi ma quỷ ấy.

273 Chị tin không Chị Rose? Ôi Chúa, Đấng sáng tạo trời và đất, xin ban cho Chị Rose Austin này sự chữa lành, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. Chính điều đó, Chị Rose, hãy đi tin bây giờ.

274 Chúa ôi, xin ban cho người chị em của chúng con sự chữa lành của chị, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men...?...

275 Chị có tin điều đó không? Chị tin từng chút của điều đó. Thế thì tôi cho chị, trong Danh Đức Chúa Jêsus, điều cầu xin của chị. Đức Chúa Trời sẽ làm chị ấy khỏe mạnh.

276 Xin được như vậy, Chúa ôi, rằng người anh của chị ấy sẽ được chữa lành, về thuộc thể và thuộc linh, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men!

Xin cho đây là thì giờ mà khi...?...

277 Chúa ôi, con đặt tay trên chị ấy, khi chị hoàn toàn tuyệt vọng, với các bác sĩ hay bất kỳ sự chữa trị nào từ y khoa. Nhưng không từ bỏ buổi nhóm Đấng Christ đã sống lại. Trong Danh Chúa Jêsus, xin cho chị ấy được lành. A-men.

...?...

278 Chúa ôi, xin ban cho người chị em của chúng con, lắng nghe kỹ lời thỉnh cầu của chị, quan sát mỗi lời chị đã nói. Đó là vì có Vương Quốc. Con cầu xin Ngài sẽ nhậm lời chị, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

[Một chị em nói với Anh Branham—Bt.]...?...

279 Chúa ôi, như là đây tớ của Ngài, lắng nghe tiếng khóc của người mẹ đó vì đứa con của nàng, con lên án ma quỷ đã làm điều này.

280 Và dựa trên sự xưng nhận đức tin của người đàn bà, con đuổi đi ma quỷ này. Người sẽ không thể làm què quặt đứa bé này được. Nó được chữa lành trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Nó vừa được chữa lành, chị ơi. Chỉ đừng nghi ngờ, một chút nào. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Đó là bé sơ sinh của anh à? Xin cho nó nhận lãnh Thánh Linh!

²⁸¹ Anh bỗng đưa bé đi nơi nào đó và lắng nghe nó chỉ trong một phút. Tôi tin điều gì đó đã xảy ra cho bé. Anh sẽ nhận lãnh điều đó. Anh tin điều đó không?

²⁸² Trong Danh Chúa Jêsus Christ xin cho người anh em của chúng con nhận lãnh sự chữa lành của anh.

²⁸³ Lạy Chúa, nguyện Quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng định tội sự đau yếu của thân thể anh ấy, và đổ đầy anh với Đức Thánh Linh. Đây là thì giờ và lúc. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, con ban Điều đó cho anh ấy. A-men.

²⁸⁴ Lượng đường đã không còn. Anh đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Anh đã bị đau bao lâu rồi?...Suốt đời của anh. Anh có tin rằng Đấng Christ sẽ làm cho anh khỏe mạnh và giải cứu anh khỏi sự khổ đau này; làm cho anh bình thường không?

²⁸⁵ Con của chị à? Chân của—của chị. Chị chỉ đến một mình? Nếu tôi, nếu—nếu bản thân tôi có sức mạnh, đấy! Nhưng tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ giúp tôi có đức tin vì nó. Tôi sẽ làm mọi điều ở trong quyền năng của mình. Chị tin tôi không? Chị có tin câu chuyện về những con sóc đó không? Chị tin không? Chị tin rằng nó có thể, rằng sáng nay, rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành cho thân thể chị, và chị bước đi trở lại, bước đi giống như chị đã bước lần đầu tiên không? Có điều gì đó vừa mới xảy ra qua sự sinh ra của chị ở đó, có điều gì đó đã làm gián đoạn điều gì đó một chút và chị không tăng trưởng thích hợp. Thật giống như một nhánh cây tăng trưởng ngay trên một nhánh cây khác, nó chỉ ghim xuống mà thôi. Ồ, nếu nhánh cây đó có thể rời ra khỏi nhánh cây ấy, nó sẽ được làm cho thẳng lại và đứng đắn. Hiểu không? Đúng thế không? Đó là một lời rửa sả. Đó là một lời rửa sả. Nếu lời rửa sả có thể lia khỏi, thì chị sẽ trở nên khỏe mạnh. Hiểu không?

²⁸⁶ Chúa ôi, con đang suy nghĩ, chuyện gì xảy ra nếu đây là đứa con của con, nếu đây là người anh của con? Bởi đức tin, con dòi đi lời rửa sả, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

287 Chúa ôi, con đặt tay trên anh ấy và cầu xin cho sự chữa lành của anh, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

288 Lạy Cha là Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus Christ, con đặt tay trên người phụ nữ đang chịu khổ này, vì sự chữa lành của chị. A-men.

Chị Nash, Đức Chúa Trời đã cứu chị khỏi bệnh ung thư, cách đây vài năm.

289 Chúa ôi, xin đáp lời cầu xin của Chị Nash. Như đây tớ của Ngài, con cầu xin điều đó. Nó sẽ được nên. Đó là câu trả lời, Chị Nash.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin ban cho chị của chúng con theo như lời cầu xin của chị. A-men.

290 [Một anh em và một chị nói với Anh Branham—Bt.] Cám ơn anh, anh ơi, và trở về với dân sự của anh ở đó. Xin Đức Chúa Trời nhậm lời. Thật là một thì giờ tuyệt diệu, dân sự của anh em tập hợp chung quanh khi tôi có mặt tại đó. Anh đã ở tại Bombay khi chúng tôi ở đó à? Ồ, thế thì anh tin những điều này mà tôi...anh đã nghe chứ?

291 Chúa ôi, khi anh ấy trở lại với dân sự của mình bằng qua biển, xin cho anh được đầy dẫy với Quyền phép của Đức Chúa Trời, được chữa lành trong mọi yêu cầu mà anh đang cầu xin. Xin cho anh ấy đi và nhận lãnh nó, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

292 Trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, xin cho người chị em của chúng con được đáp lời cầu xin của mình.

293 Chúa ôi, xin nhậm lời cầu xin của người chị của chúng con. Nguyên bệnh tật của chị ấy ngừng lại ngay bây giờ, bởi sự sống lại của Chúa Jêsus Christ. A-men. Chị ơi, nó phải như vậy, thật sự phải xảy ra!

294 [Một chị em nói với Anh Branham—Bt.] Chị muốn điều này được lặp lại trong Phúc âm? [“Vâng.”]

295 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, như người nữ trẻ này đứng ở đây, không phải vì những động cơ ích kỷ nào. Chị đang cầu nguyện cho một người anh của chị, bị nhiễm trùng trong máu. Con ban cho chị lời thỉnh cầu của chị. Bởi sứ mạng được ban cho con bởi

một Thiên sứ; và bởi một khái tượng về Chúa Jêsus Christ, cách đây một vài tuần, trong căn phòng của con; con ban cho cô gái này lời thỉnh cầu của cô. A-men.

296 Nó phải như vậy. Chị sống gần đây hả? [Người chị đó nói, “Memphis, Tennessee.”—Bt.] Memphis, Tennessee. Hãy viết cho tôi một lá thư. Chị sẽ—chị sẽ—chị sẽ có được sự thỉnh cầu của mình.

297 Anh Grimsley. [Người anh em nói với Anh Branham—Bt.] Chúa ban phước cho anh, Anh Grimsley.

298 Chúa ôi, chúng con có thể nhớ người anh em này đã đi bao xa, và cái hố mà anh ta đã được kéo ra khỏi. Anh muốn có nhiều hơn Thánh Linh của Ngài, Chúa ôi. Điều này con ban cho anh, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Thấy được những công việc quá khứ của anh, rằng anh cố gắng đi theo Ngài, rồi, bởi Quyền phép của một—một sứ mạng mà Chúa Jêsus Christ ban cho con, đã được xác nhận bởi một Thiên sứ và một khái tượng, con xin ban cho Anh Grimsley sự ao ước của anh. Xin đổ đầy anh ấy bằng đức tin, và anh sẽ có một sự bước đi gần gũi hơn.

299 Chuyện gì xảy ra nếu tôi bảo anh em, hãy đi và được khỏe mạnh, vì cơ Vương Quốc của Đức Chúa Trời? Anh em có tin những gì tôi nói về những con sóc đó và những điều đó, và anh em có tin đó là sự thật không? Thế thì, Ngài, Ngài ban cho tôi những gì tôi nói với “ngọn núi này.”...?...Anh em sẽ không có điều khác. Anh em sẽ không có điều khác. Sẽ không có bệnh tật nào nữa, cả hai anh em, sẽ mạnh khỏe.

300 Tôi ban cho điều thỉnh cầu này mà chị ấy cầu xin, cho chị ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

301 Lạy Đức Chúa Trời là Cha, xin ban cho người này, chị em của chúng con, lời yêu cầu của chị, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Được rồi, chị ơi, hãy đi, tin điều đó.

302 Lạy Cha, khi người phụ nữ này đi ngang qua, con cầu nguyện để Ngài sẽ ban cho chị lời thỉnh cầu của chị, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

303 Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, tôi ban cho người phụ nữ này lời thỉnh cầu của chị. A-men. Đừng nghi ngờ điều đó.

304 [Một chị nói với Anh Branham—Bt.] Bạn tin rằng mình sẽ nhận được nó chứ? [“Vâng.”] Thế thì tôi ban cho chị lời thỉnh cầu của chị, thông qua Quyền năng được ban cho tôi thông qua một sự ủy thác của Chúa Jêsus Christ, và được chứng kiến...?... Hãy đi, và—và Đức Chúa Trời sẽ ở cùng chị.

305 Anh Fred, anh có tâm sự gì? [Anh Sothmann nói với Anh Branham—Bt.] Anh Freddie Sothmann, tôi kết tội chất độc đó trong thân thể anh. Nguyên nó rời khỏi anh, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men.

306 Anh Collins. [Anh Collins nói với Anh Branham—Bt.]

307 Chúa ôi, người anh em quý báu này tìm kiếm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Chúa ôi, với tất cả điều có trong con, con tuyên bố Ôn phước này trên Anh Collins của con. Xin nhậm lời. Cầu xin Đức Thánh Linh đến trên anh, và xin cho anh được đầy đầy Đức Thánh Linh! A-men.

308 Anh Collins, anh phải nhận lãnh Nó, Nó cứ phải đến. Đức Chúa Trời chỉ kiểm tra chúng ta.

309 Chúa ôi, xin nhậm lời cầu xin của anh ấy. Xin cho anh hầu việc Ngài, và gia đình của anh hầu việc Ngài, với tất cả tấm lòng của họ.

310 Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho người chị em của chúng con lời thỉnh cầu của chị. Vì tất cả những gì mà chị đã cầu xin, xin cho chị nhận lãnh nó, qua Jêsus Christ Chúa của chúng con. A-men.

311 Chúa ôi, xin ban cho người anh em này sức mạnh để giúp hội thánh của anh. Nguyên xin điều này được nhậm lời. Con ban cho anh ấy sức mạnh này, qua Chúa Jêsus Christ. A-men.

312 [Một chị em nói với Anh Branham—Bt.] Chị ơi, đó là một điều kinh khủng mà chị có, sự lo lắng bất an. Chị tin những gì tôi nói với chị là thật không? [“Vâng, tôi tin.”] Chị có tin rằng bây giờ, rằng tôi—tôi đã nói với chị sự thật không? [“Vâng.”] Thế thì tôi ban cho chị sự chữa lành của chị, qua Danh Chúa Jêsus Christ. Thật chắc chắn như tôi đang đứng trên bục giảng, sự lo lắng bất an của chị rời khỏi chị.

³¹³ [Một anh em nói với Anh Branham—Bt.]...?...Nó đứng ra ngoài, trên hết thầy anh em.

³¹⁴ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, với người anh em quý báu của con ở đây, sự sâu thẳm của tâm linh anh kêu gọi giống như vực gọi Vực. Anh ấy muốn có Đức Thánh Linh. Anh đã tôn kính sự hầu việc của Ngài, Chúa ôi, trong mọi cách mà anh có thể. Bởi Quyền phép của Đức Thánh Linh, cầu xin Điều đó đến trên người anh em của con, và anh được đầy dẫy với Quyền phép và ân điển của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh. Xin nhận lấy anh ấy, khi con giao phó anh vào trong...

HÃY ĐI, NÓI VIE60-0417M

(Go, Tell)

LOẠT BÀI GIẢNG SỨ ĐIỆP PHỤC SINH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào buổi sáng Chúa nhật Phục Sinh, ngày 17 tháng Tư, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org